INSCRIPTIONES GRAECAE CHRISTIANAE VETERES OCCIDENTIS

DISSERTATIO INAUGURALIS

QUAM

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB

AMPLISSIMO PHILOSOPHORUM ORDINE

IN

LITTERARUM UNIVERSITATE

HALENSI

RITE CAPESSENDOS

SCRIPSIT

CAROLUS WESSEL

FRANKENBERGENSIS

HALAE SAXONUM MCMXXXVI

IMPRESSERUNT

C. SCHULZE & CO., G.M.B.H., GRÄFENHAINICHEN

De dissertatione probanda ad philosophorum ordinem rettulerunt

Ernestus Diehl et **Ericus Klostermann**

Examen rigorosum habitum est pridie Kal. Mart. MCMXXXIIII

Probante philosophorum ordine totius operis, quod in lucem edetur apud Weidmannos, pro dissertatione capita I et II tantum accedentibus notis explanatis emittuntur.

Parentibus carissimis

s.

Libri. Notae

(cf. Grossi Gondi I p. V ss.)

A. E. M.: Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Österreich, Wien.
A. L. L.: Archiv f. lateinische Lexikographie und Grammatik mit Einschluß des älteren Mittellateins . . ., Leipzig 1884 ss.
Analele: Analele Academiei române, Bucuresti.
An. Boll.: Analecta Bollandiana, Paris 1882 ss.
Arch. Anz.: Archäologischer Anzeiger, Beiblatt zum Jahrbuch des Archäologischen Instituts, 1889 ss., Berlin 1890 ss.
Armellini, M.: Gli antichi cimiteri cristiani di Roma e d'Italia, Roma 1893.
Armellini, M.: Il cimitero di s. Agnese, Roma 1880.

Bayet, M.: De titulis Atticae christianis antiquissimis, Lutetiae Parisiorum 1878.
Be.: F. Bechtel: Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit, Halle 1917.
Beyer, W., u. Lietzmann, H.: Die jüdische Katakombe der Villa Torlonia in Rom (Studien z. spätantiken Kunstgesch. 4: Jüdische Denkmäler I), Berlin 1930.
Blass-Debrunner: Friedrich Blass' Grammatik des neutestamentlichen Griechisch bearbeitet von A. Debrunner, 5. ed., Göttingen 1921.
Bo.: Bormann.
Brit.: Inscriptiones Britanniae christianae ed. Aemilius Huebner, Berolini, Londini 1876.
Buletinul: Bul. Comisiunii monumentelor istorice, Bucuresti 1907 ss.
Bull.: Bullettino di archeologia cristiana, Roma 1863—1894.
Bull. com.: Bullettino della commissione archeologica comunale di Roma. Roma 1877 ss. (B. d. c. a. municipale, Roma 1872/73 ss.).
Bull. Dalm.: Bullettino di archeologia e storia Dalmata, Spalato.
Byz. Arch.: Byzantinisches Archiv (als Ergänzung der Byz. Zschr. in zwanglosen Heften . . .), Leipzig 1898 ss.
Byz. Zschr.: Byzantinische Zeitschrift, Leipzig 1892 ss.

Cabrol, F.: Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie . . ., Paris 1903/07 ss.
Calder, W. M.: Monumenta Asiae minoris antiqua I, Manchester (Mass.) 1928.
C. E.: Carmina Latina epigraphica, conl. F. Buecheler, Lips. 1895. 1897.
C. I. G.: Corpus inscriptionum Graecarum I—IV, ed. Boeckh, . . . Kirchhoff, Berolini 1828—1877.
C. I. L.: Corpus inscriptionum Latinarum, Berolini.
Corinth: „Corinth" (Results of excavations conducted by the American School of Classical Studies at Athens) vol. VIII, 1 Greek Inscriptions ed. Meritt, Cambridge (Massachusetts) 1931.
C. R.: Académie des inscriptions et belles-lettres, Comptes rendus des séances, Paris 1858 ss.
Cumont, F.: Les inscriptions chrétiennes de l'Asie mineure (École Française de Rome: Mélanges d'archéologie et d'historie XV [1895] p. 245 ss.).

Daremberg, Ch. et Saglio, E.: Dictionnaire des antiquités grecques et romaines, Paris 1877 ss.
Delbrück, R.: Die Consulardiptychen u. verwandte Denkmäler (Studien z. spätantiken Kunstgeschichte 2), Berlin, Leipzig 1929.
Dessau, H.: Inscriptiones Latinae selectae, Berolini 1892 ss.
Di.: Inscriptiones Latinae christianae veteres ed. E. Diehl, Berolini 1925 ss.

Di.[3]*: Inscriptiones Latinae, collegit E. Diehl (Tabulae in usum scholarum 4) Bonnae . . . 1912.*

Diehl, E.: Zur Datierung lateinischer altchristlicher Inschriften, Judeichfestschrift (Jena 1929) p. 109 ss.

Dieterich, K.: Untersuchungen zur Geschichte der Griechischen Sprache von der hellenistischen Zeit bis zum 10. Jh. n. Chr. (Byz. Arch. 1), Leipzig 1898.

Doelger, F. J.: 'Ιχθύς, I (Supplement der „Römischen Quartalschrift") Rom 1910; II—IV, Münster 1922—1927.

Doettling: Die Flexionsformen lateinischer Nomina in den griechischen Papyri und Inschriften, Diss. Basel, Lausanne 1920.

Egger, R.: Der altchristliche Friedhof Manastirine nach dem Materiale Fr. Bulić' bearbeitet von R. E. (Forschungen in Salona, veröffentlicht vom Österreichischen Archäologischen Institute, II. Bd.), Wien 1926.

Forc.: Forcellini: Lexicon totius Latinitatis, Onomasticon, Patavii 1913 ss.

Führer, J.: Forschungen zur Sicilia sotterranea (Abhandl. der philosophisch-philologischen Klasse der Kgl. Bayer. Akad. d. Wiss. XX 1897).

Führer,[2] *J.: Ein altchristliches Hypogeum im Bereiche der Vigna Cassia bei Syrakus, unter Mitwirkung von Paolo Orsi beschrieben von J. F. (ibidem tom. XXII p. 113 ss.).*

Führer-Schultze: J. Führer und V. Schultze: Die altchristlichen Grabstätten Siziliens (Jahrbuch des Kaiserl. Deutschen Archäolog. Instituts, Ergänzungsheft VII), Berlin 1907.

Gardthausen, V.: Das alte Monogramm, Leipzig 1924.

Garr.: R. Garrucci: Storia della arte cristiana, vol. I—VI, Prato 1872—1880.

Gatti, I.: I. B. de Rossi: Inscriptiones christianae urbis Romae septimo saeculo antiquiores, vol. I suppl. fasc. I, ed. I. Gatti, Romae 1915.

Ginzel, F. K.: Handbuch der mathematischen und technischen Chronologie I—III, Leipzig 1906—1914.

Goetz, G.: Corpus glossariorum Latinorum I—VII, Lipsiae et Berolini 1888—1923.

Grégoire, H.: Recueil des inscriptions grecques chrétiennes d'Asie mineure, fasc. 1, Paris 1922.

Grossi Gondi, F.: I monumenti cristiani dei primi sei secoli I: Trattato di epigrafia cristiana Latina e Greca del mondo Romano occidentale, Roma 1920.
II: I monumenti cristiani iconografici ed architettonici dei sei primi secoli (Pittura, scultura, cimiteri, basiliche), Roma 1923.

Grotefend, H.: Taschenbuch der Zeitrechnung des deutschen Mittelalters u. der Neuzeit, ed. 5, Hannover 1922.

Gsell, St.: Inscriptions latines de l'Algérie I: Inscr. de la proconsulaire . . . Paris 1922.

Ha.: E. Hanton: Lexique explicatif du Recueil des inscr. d'Asie mineure (Byzantion IV [1927/28]) p. 53—136.

Harnack, A. v.: Die Mission und Ausbreitung des Christentums in den ersten drei Jahrhunderten I. II; ed. 4; Leipzig 1924.

Hatzidakis, G. N.: Einleitung in die neugriechische Grammatik, Leipzig 1892.

Hi.: Otto Hirschfeld: Zur Geschichte des Christentums in Lugudunum vor Konstantin (Sitzungsberichte der Königl. Preußischen Akad. d. Wiss. Berlin 1895, I p. 381 ss.).

Hirschfeld, O.: Über die griechischen Grabschriften, welche Geldstrafen anordnen (Königsberger Studien I [1887]).

Hirschfeld, O.: Die Rangtitel der römischen Kaiserzeit (Sitzungsberichte der Kgl. Bayerischen Akad. d. Wiss. München 1901 p. 579 ss. = Kl. Schr. p. 646 ss.).

Hirzel, R.: Der Name. Ein Beitrag zu seiner Geschichte im Altertum und besonders bei den Griechen (Abhandl. d. histor. Klasse d. Sächsischen Ges. d. Wiss. Bd. 36 Nr. 2), Leipzig 1918.

Ho.: Supplementum epigraphicum Graecum . . . ed. E. Hondius . . . Lugduni Batavorum 1923 ss.

Holder, A.: Alt-Celtischer Sprachschatz, Leipzig 1891—1913.

Huebner: I: Inscriptiones Hispaniae christianae ed. Aemilius Huebner, Berolini 1871. II: Inscr. H. chr. supplementum ed. Ae. H., Berolini 1900.

Iannaris, A. N.: An historical Greek Grammar, London 1897.
I. F.: Indogermanische Forschungen, Straßburg 1892ss., Berlin 1917/20ss.
I. G. XIV: Inscriptiones Graecae, consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae editae, vol. XIV: Inscr. Italiae et Siciliae ⟨et Galliae⟩ ed. G. Kaibel, . . . A. Lebègue, Berolini 1890.
I.G.R.: Inscriptiones Graecae ad res Romanas pertinentes, auctoritate et impensis academiae inscriptionum et litterarum humaniorum collectae et editae, cur. R. Cagnat . . . G. Lafaye I. III. IV, Paris 1906—1927.
Kaibel, G.: Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta, Berolini 1878.
Kal.: Kalinka, E.: Antike Denkmäler in Bulgarien (Schriften der Balkankommission, Antiquarische Abteilung 4), Wien 1906.
Kaufmann, K. M.: Handbuch der altchristlichen Epigraphik, Freiburg i. B. 1917.
Ki.: Kirchhoff.
Kiepert F. O. A.: Henrici Kiepert Formae orbis antiqui . . . herausgegeben von Richard Kiepert, Berlin [1894]ss.
Koch, P.: Die byzantinischen Beamtentitel 400—700. Diss. Jen. 1903.
Kraus, F. X.: Die christlichen Inschriften der Rheinlande, Erster Teil: Die altchristlichen Inschriften von den Anf. . . . bis zur Mitte des 8. Jhs., Freiburg i. B. 1890.
Krumbacher, K.: Geschichte der byzantinischen Literatur, ed. 2, München 1897.
Ku.: Kubitschek.
K.Z.: Zeitschrift f. vergleichende Sprachforschung . . . herausgeg. von . . . A. Kuhn . . ., Berlin 1852ss.

Le Blant: Inscriptions chrétiennes de la Gaule antérieures au VIIIe siècle I. II, Paris 1856ss.
Nouveau recueil des inscr. chr. de la G., Paris 1892.
Lefebvre, G.: Recueil des inscriptions grecques-chrétiennes d'Égypte, Le Caire 1907.
Leynaud: Les catacombes Africaines, Sousse-Hadrumète, 2. éd., Alger 1922.
Liebenam, W.: Fasti consulares imperii Romani von 30 v. Chr. bis 565 n. Chr. , . . Bonn 1909.
Lietzmann, H.: Petrus und Paulus in Rom, ed. 2., Berlin 1927.
Lietzmann,[2] H.: Zeitrechnung der römischen Kaiserzeit, des Mittelalters und der Neuzeit f. d. Jahre 1—2000 n. Chr., Berlin 1934.

Ma.: Roma sotterranea cristiana, nuova serie, tomo I: Monumenti del cimitero di Domitilla . . . da Orazio Marucchi, Roma 1909.
Ma. Mon.: I monumenti del museo cristiano Pio-Lateranense, ed. Orazio Marucchi, Milano 1910.
M. E. L.: Monumenta ecclesiae liturgica, vol. I: Reliquiae liturgicae vetustissimae, sectio prima, tom. I, Parisiis 1900—1902.
Mo.: Mommsen.
Mommsen, Th.: Römische Geschichte V.
Monceaux, P.: Enquête sur l'épigraphie chrétienne d'Afrique (R. A. 1903, II p. 59ss. 240ss.).
Mordtmann, J. H.: Zur Topographie des nördlichen Syriens aus griechischen Inschriften (Zschr. der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft 41 [1887] p. 302ss.).
Müller, Karl: Kirchengeschichte I, 2. ed., Tübingen 1929.
Müller, Nikolaus u. Bees, Nikos A.: Die Inschriften der jüdischen Katakombe am Monteverde zu Rom, Leipzig 1919.
Mus. Rhen.: Rh. M.

N. B.: Nuovo Bullettino di archeologia cristiana, Roma 1895—1922.
N. S.: Notizie degli scavi di antichità comunicate alla R. accademia dei Lincei, Roma.

Orsi, P.: Manipulus epigraphicus christianus . . ., Contributi alla Siracusa sotterranea (Atti della Pontificia accademia Romana di archeologia, serie III, memorie vol. I parte I p. 113—122 [1923]).

Pa.: W. Papes Wörterbuch der griechischen Eigennamen, 3. ed.[3]*, Braunschweig 1884.*

Pârvan, Vasile: Die Nationalität der Kaufleute im römischen Kaiserreiche, Diss. Breslau 1909.

Peterson, Erik: Εἷς θεός. Göttingen 1926.

Poland, Fr.: Geschichte des griechischen Vereinswesens, Leipzig 1909.

Pr.: Friedrich Preisigke: Namenbuch . . . Heidelberg 1922.

Pr. I.II.III: Friedrich Preisigke: Wörterbuch der griechischen Papyrusurkunden . . . I.II.III, Berlin 1925—1931.

Psaltes, St. B.: Grammatik der byzantinischen Chroniken, Göttingen 1913.

P. W.: Paulys Real-Enzyklopädie der klassischen Altertumswissenschaft, Neue Bearbeitung . . . von Georg Wissowa, Stuttgart 1894 ss.

P. W. I A: = P. W., Zweite Reihe [R-Z], I. Band (= 1. + 2. Halbband).

R. A.: Revue archéologique, Paris 1844 ss.

R. E. G.: Revue des études grecques, Paris 1888 ss.

Rh. M.: Rheinisches Museum für Philologie, Frankfurt a. M. 1842 ss.

Riv.: Rivista di archeologia cristiana della Pontificia commissione di archeologia sacra Roma, Roma 1924 ss.

Ro.: de Rossi.

Ro.: J. B. de Rossi: Inscriptiones christianae urbis Romae septimo saeculo antiquiores, vol. I, Romae 1857—1861.

Ro. II: Ro., vol. II, 1, Romae 1888.

Rohlfs, G.: Griechen und Romanen in Unteritalien, Genf 1924.

Rohlfs, G.: Autochthone Griechen oder byzantinische Gräzität?, Halle 1929 (= Revue de linguistique romane IV [1928] p. 118 ss.).

Rohlfs, G.: Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität, Halle 1930.

Rostovtzeff, M.: Gesellschaft und Wirtschaft im römischen Kaiserreich, Leipzig [~ 1932].

R. Q.: Römische Quartalschrift für christliche Alterthumskunde und für Kirchengeschichte, Rom 1887 ss.

R. S.: J. B. de Rossi: La Roma sotterranea cristiana I—III, Roma 1864 ss.

Ruggiero, E. de, Dizionario epigrafico di antichità Romane, Roma 1886 ss.

Schiller, H.: Geschichte der römischen Kaiserzeit, tom. II, Gotha 1887.

Schram, R.: Kalendariographische und chronologische Tafeln, Leipzig 1908.

Schultze, V.: Die Katakomben, Leipzig 1882.

Schulze, W.: Zur Geschichte lateinischer Eigennamen (Abhandl. der Kgl. Ges. d. Wiss. zu Göttingen, phil.-hist. Kl., N. F. V, 5) Berlin 1904.

Si.: Inscriptiones christianae urbis Romae septimo saeculo antiquiores, colligere coepit I. B. de Rossi, complevit ediditque Angelus Silvagni, nova series, vol. I: inscriptiones incertae originis; Romae 1922.

Sommer, F.: Handbuch der Lateinischen Laut- und Formenlehre, 2. et 3. ed., Heidelberg 1914.

Sophocles, E. A.: Greek Lexicon of the Roman and Byzantine Periods from b. C. 146 to a. d. 1100, New York 1900.

Styger: Il monumento apostolico della via Appia (Dissertazioni della Pontificia accademia Rom. d'archeol., ser. II vol. XIII), Roma 1918.

Syr.: L. Jalabert et R. Mouterde: Inscriptions grecques et latines de la Syrie, tome I, Paris 1929.

Thes.: Thesaurus linguae Latinae, editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum, Lipsiae 1900 ss. (nota inde a C littera nomina propria separatim proponi in On(omastico), cuius primi fasciculi editi sunt sub nomine: Supplementum).

Thumb, A.: Die griechische Sprache im Zeitalter des Hellenismus, Straßburg 1901.

Thumb, A.: Handbuch der neugriechischen Volkssprache, Straßburg 1895.

Thumb-Kieckers: Handbuch der griechischen Dialekte I, 2. ed., Heidelberg 1932.
Traube, L.: O Roma nobilis (Abhandl. d. phil. Kl. d. Kgl. Bayer. Akad. d. Wiss. XIX, München 1892).

Waltzing, J.-P.: Étude historique sur les corporations professionnelles chez les Romains depuis les origines jusqu'à la chute de l'Empire d'Occident I—IV, Louvain 1895—1900.
Wamser, F.: De iure sepulcrali Romanorum, quid tituli doceant, Darmst. 1887.
Wi.: I. Wilpert: Die Papstgräber und die Cäciliengruft in der Katakombe des hl. Kallistus, Freiburg i. B. 1909.
Wu.: Heinz Wuthnow: Die semitischen Menschennamen in griechischen Inschriften und Papyri des vorderen Orients (Studien zur Epigraphik und Papyruskunde ed. Fr. Bilabel, Bd. I, Schrift 4), Leipzig 1930.

Zeiller, J.: Les origines chrétiennes dans la province Romaine de Dalmatie (Bibl. éc. hautes études 155), Paris 1906.
Zeiller, J.: Les origines chrétiennes dans les provinces Danubiennes de l'empire Romain, Paris 1918.

---

a.	= *annus.*
adn.	= *adnotatio.*
anc.	= *ancora.*
chr.	= *christianus.*
coem.	= *coemeterium.*
col.	= *columba.*
descr.	= *descripsit.*
ex.	= *exiens, exitus.*
i. (e.)	= *id est.*
in.	= *iniens, initium.*
ind. gr.	= *index grammaticus.*
l. c.	= *loco commemorato (in dubio liber in capite adnotationis commemoratus designatur).*
n.	= *numerus. „n." ad huius syllogae numeros remittit; de aliis editionibus numerus nudus adhibetur.*
q. d.	= *qui dicitur.*
q. e.	= *qui est.*
rep.	= *repertus.*
tab.	= *tabula.*
v.	= *versus.*
v. l.	= *varia lectio.*
*	*formis vel vocibus nusquam traditis praefigitur.*
$\varepsilon < \iota$	= ε *ex* ι *factum.*
§	*remittit ad indicem grammaticum.*

Notarum typographicarum explanatio

α β γ / a b c } litteratura recta signamus titulos ipsos et voces Latinas in adnotationibus illinc depromptas.

α β γ / *a b c* } *litteratura cursiva impressae sunt descriptiones notaeque contextibus titulorum interiectae atque adnotationes*

α¦β = *versus finis inter α et β.*

|⁵| . . . | = *versus quinti litterae nonnullae iuxta lacunas sive integrae sive mutilae servatae, ex quibus voces restitui nequeunt, quasque reddere nihil est.*

[. . .] = *litterae quae perierunt incertae (numero incertae).*

[.] = *littera quae periit incerta una.*

[ ] = *locus in lapide deletus, in quo utrum litterae fuerint necne, incertum est.*

[α] = *α, quod periit.*

⟦α⟧ = *α delendum errore insertum.*

⟨α⟩ = *α addendum errore omissum.*

|⁵|⟪αλ⟫ι⟪β⟫ = *αλιβ litterae, quarum α et λ nec non β correctae sunt pro litteris errori sive eius qui lapicidae praescripsit, sive lapicidae, sive eius cuius exemplo utimur, tribuendis. litteras quae traduntur, habes in adnotatione litteratura maiuscula expressas proxime post versus numerum sic:* **5** *M, R; (post ; signum sequuntur cetera, quae ad hunc versum adnotanda sunt). ubi nihil in adnotatione reperis, agitur de O pro Θ, Λ pro A, Σ (lunato) pro E (lunato), Σ (quadrato) pro E (quadrato) sim. scriptis, quae notae quomodo legendae sint, illo loco dubitari non potest.*

⟨[α]⟩ = *α, quod fuit in loco deleto in exemplis neglecto.*

(α) = *α in compendiis solutis aliisque explanationibus contextibus insertis.*

α̣ = *α, quod est dubium, quia sive mutilum est ab aliqua parte, sive omnino detritum aut decoloratum, sive male scriptum.*

ō *linea in hoc libro addita sonum priore aetate productum fuisse (ω) lectori orthographia antiqua assueto dicere vult. cf. praef. de ε̨ sim.*

de lineis in lapidibus supra compendia, numeros sim. superductis in universum ad locos dubios tantum in adnotatione refertur, vel ad eos, qui his adnotationibus non datis dubii fieri possunt.

(dist.) *eadem fere ratione usus sum in recipiendis distinctionibus sim. ultro talia recepi, ubi praeter cetera conspicua erant.*

Σ C = *litterarum formae variae (velut Σ lunatum a Σ quadrato sive a Σ prius sollemni) non discernuntur. nonnulla interdum expressis verbis de formis adnotantur, ubi lectiones dubiae vel litterae correctae sunt. Σ et C e. g. notae impressae idem significant et inter se mutari possunt.*

Pars I

Tituli ad res Romanas pertinentes

1—296

Caput 1

Tituli hominum patriam commemorantes

1—107

1 εὐψύχι, Σεκοῦνδα, οὐ|δὶς ἀθάνατος, Ῥηγιτανά.

C. I. G. 6523b; 9666 adn. I. G. XIV 1997 Romae in coemeterio sive Callisti sive Cyriacae reperti tituli institutio eadem est atque in n. 26: in fine nomina ethnica q. d. a Perge et Regium derivata leguntur, non hominum alterorum (Kirchhoff; Cavalieri N. B. 1912 p. 49) nomina propria. illo in titulo (n. 26) — qui praebet etiam nomen proprium vere Graecum — Graecum suffixum, in hoc cum nomine Romano suffixum Romanum exstat, unde dicas hunc titulum esse Latinum, Graecis tantum litteris scriptum insumpta (cf. n. 272 adn.) acclamatione Graeca. εὐψύχ(ε)ι *sim. (cum vocativo) et* οὐδ(ε)ὶς ἀθάνατος *partes unius fere acclamationis (cf. n. 269 ss.) cave discindas. de nomine ethnico in fine posito dirempto a nomine proprio cf. n. 4; 26; 86 et n. 253 adn. de suffixo q. e.* —(i)tanus *cf. n. 762, 2 adn. et Wackernagel A. L. L. 14 p. 13 ss. (p. 18 Massilia: Massilītanus), de accentu nominis proprii cf. ind. gr., de accentu ethnici cf. Herodiani I 180, 5.*

Regium in titulo Graeco urbano in dubio Regium Bruttiorum est. nota ab illius oppidi incolarum nomine sollemni, quod est ‚Regini', abhorrere etiam Cassiodori et aliorum illud ‚Regienses' (P. W. I A 491, 7 ss. Forc. II 555 b; de -ensis: -ίτης: -itanus *cf. A. L. L. 14, 2. 6 supra. 13 infra), ita ut, quamvis ‚Regienses' nomen in universum civium Regii Lepidi proprium sit, quamvisque Latina sit indoles ut ita dicam huius tituli (de Regio Br. etiam imperatorum aetate oppido magis (!) Graeco quam Romano cf. P. W. I A 501, 15 ss.), tamen Regio Br., cui oppido Regium L. par non fuerit, Secundam tribuam, cum in titulis tractatis origines Sicilicae (de Regio Br. Siciliae tributo cf. P. W. I A 502, 12) suppeditent deficientibus Italicis:*

in n. 126 illud Ῥώμης *originem non indicat: cf. adn.; dubites de* Παρθενόπη⟨ν⟩ *(?) (n. 815); in n. 92 Aquileia* m o r t u i *demum patria; restant episcopi illi Mediolanensis (n. 404) et Neapolitanus (n. 403).*

---

2 Μάρις Σικελός (*infra columba, quae oleam gestat*).

C. I. G. 9837 Romae in aedibus Vaticanis. nota nomen Africanum: cf. Di. 1402 adn.; 1417 cum adn.; n. 712; praef.

---

3 Πιστάρα κὲ Νίκη κὲ Συρακόσις κὲ Πραῦλις κὲ | Μο|νέ|ρις |[5]| ἀπὸ Νήσου.

HO. IV 18 ORSI p. 118, 18 Syracusis in catacumbis Cassiis in calce loculi clausi duabus tegulis, quarum in dextera ☧ *(in circulo) et X scariphata sunt.*

1 *Πι.: πιστός = Μύλλαρ[ο]ν (mulier): μυλλός, Κύλλαρος (equus): κυλλός cf. Be. p. 504. Syracosii nomen Syracusis pluries occurrit, cf. n. 872; 854. Πραΰλι(ο)ς a Πραῦλος? cf. Πραϋλλίς (I. G. II 2905).* 2 ss. *Munerius nomen est.* 5 *Νῆσος Syracusis Ortygia est, cf. e. g. Thuc. VI 3, 2; de oppidulo prope Messanam sito nomine adhuc Naso (cf. Rohlfs (1924) p. 120 s. Rohlfs (1929) p. 176 s.) ne cogitaveris; cf. n. 4.*

---

4 Φαύστου | τόπος Νησ|ιώτου (*sic*).

N. S. 1893 p. 304, 100 Syracusis in catacumbis Cassiis in tabula marmorea. de Νη. cf. n. 3, 5 adn.; 874 et praefationem; dubites, utrum de Ortygia an de illa Naso intellegendum sit. de nominis ethnici q. d. loco cf. n. 1 adn.

---

5 τᾶς Ἡ[. . .] | ἐκκ Τύχα[ς]

R. Q. 1904 p. 257 cum delineamento. Syracusis in coemeterio „di s. Maria di Gesù" in loculi tectorio scariphatus est. 1 *cf. n. 177.* 2 *pro ἐκ (cf. n. 28, 2) ceteroquin ἀπό. κ sonum eadem fere condicione geminatum habes in n. 212, 4; Di. 4903, 6 Τυ. Syracusarum pars notissima.*

---

6 ἐτελεύτ|ησεν Τρο|φιμίων ἀ|πὸ τοῦ Παλα|[5]|τίου.

N. S. 1909 p. 349 s. Syracusis in coem. s. Ioannis in tab. marm. Πα. nomen non oppidi cuiusquam, sed partis territorii (sc. Syracusani, cf. Orsi l. c.) esse propter articulum censeam (cf. etiam Pr. III, 413 s. v.).

---

7 Ἰανουάριος ἐνθάδε κῖτε ζήσας χρηστῶς καὶ ἀμέμπτως [ ] | καὶ ἐν Λογ⟨γ⟩αρανίοις πρεσβίτερος (*distinctio*) ἔτη μ' καὶ δ' [ ]

RIV. 1931 p. 292 cum delineamento. prope Acras in sepulcreto quodam in latere tabulae crassae, saeculo V. fere tribuit Orsi. 2 *ad Λο. Orsi adnotat in vicinia Syracusarum ad meridiem adhuc exstare nomen loci q. est Teresa Longarini. cf. n. 762, ubi habes presbyterum ecclesiae Ergitanae.*

---

8 ἐνθάδε κεῖται | Σύμφορος Σικε(λὸς) | Πανορμίτης.

SI. 2585 Romae in museo Vaticano descr. Ro., num tacitus litteraturam tribuit aetati christianae?

R. S. II tab. 37, 34 (Romae in coem. Callisti) τὸ σῆμ[α τοῦτο (?) . . .] | τῆς Σι[κελίας]. 1 *in fine fuerunt nomen et nomen ethnicum q. d.*

---

9 ἐκοιμήθη Ἀγαθη|μερίων πρὸ ⟪δ⟫έκα | δύῶ καλανδῶν | Μαίων νεοφώτι|[5]|στος Γραικός ☧ (*hedera*).

SI. 2973 Pisauri in museo publico descr. Si. 5 *Γρ. utrum id quod „oriundus e Graecia proprie dicta" sit necne, quaeritur (cf. P. W. VII 1694, 8 ss. Krumbacher p. 3) cf. n. 366, 2; 10, 1.*

---

10 [ἀνεπαύσα]το Νικόμαχος Γραικὸς | [νεοφώ]τιστος ἐτῶν κζ' | [τῇ πρὸ] γ' εἰδῶν Ἰου⟪λ⟫ίων, | κατ. εἴδ(οις) Ἰουλ(ίαις).

MA. MON. tab. 54, 8 Romae e coem. Cyriacae fortasse prodiit tabula coemeterialis, prostat in museo Lateranensi. a dextra columba oleam gestans. 1 *ad Γρ. cf. ad n. 9.* 4 *supra κα litteras linea.*

---

11 [. . .] | ἀπὸ Τενάρ[ου . . .] | ὑπατίᾳ Ἀ[γαπήτου? . . .]

RO. 1114 Romae in basilica s. Pauli fuit, in coenobio s. Pauli descripsit Ro., qui litteras extremo V. vel VI. saeculo tribuit, unde Agapetus nomen consulis (a. 517) fuisse coniecit. in lapidis parte aversa inscriptio Latina. Ταίναρον a ce-

teris Graeciae oppidis differt, quod primo demum saeculo conditum tam orientalium est quam Graecorum, cf. P. W. IV A 2047.
ad Panormum Cephalleniae spectat n. 123.

---

12 Νείκανδρος, | ὁ κ⟨α⟩ὶ Βάλας, | Θεσσαλονεικεὺς | ζήσας καλῶς |5| ἔτη κα' | ἐνθάδε | κεῖμε.

C. I. L. VIII 25364a Carthagine rep. esse dicitur. **2** *Λ; cf. n. 1076ss. de Βάλας nomine Semitico cf. Thes. s. v.*

---

13 ἐνθάδε κῖται Ἀρίστων | Κωσταντινοπολίτ(ης), | τελευτᾷ δὲ ταῖς ζ' | τοῦ Αὐγούστου | ζήσας ἔτη ξ' (*avis*) ⳩ (*avis*).

R. Q. 1896 p. 50, 354 cum delineamento. Syracusis in coem. s. Ioannis in tab. marm. a sinistra parte stellula octo radiorum sive X cum + contignatum, infra ⳩, infra vas cum (corona?). **2** *in fine suspensionis nota, quae S litterae speciem prae se fert.* **3s.** *de ratione diei indicandae cf. ind.*

---

14 τριακονταπενταέτης ἐνθάδε κῖτε Ὑπατία, | θυγάτηρ Ἀντωνίου, Κωσταντινοπολίτισσα, | τῇ πρὸ δέκα καλανδῶν Φεβραρίων ὑπατίᾳ Ἀνικίῳ [3]|[4] Βάσσου καὶ Φιλίππου τῶν λαμπροτάτων| (*infra agnus*).

RO. 583 Romae fuit in basilica s. Pauli, in coenobio s. Pauli descr. Ro. **1ss.** *ad syntaxim cf. n. 1335ss., Di. III p. 228d.* **3s.** *a. 408.*
SI. 2052 (Romae in foro prope Phocae columnam effossam in museo Nationali descr. Ro.) [ἐνθάδε κῖτ]ε Α⳩Ω Παν[. . .] | [Κω(ν)σταν]τινοπ[ολίτ . . .].

---

15 ⳩ ἔνθα κῖτε | ὁ καλοκύμε̄|τος Εὐτρόπις | πόλεο̄ς Κο̄στα|5|ντινοπόλε|ο̄ς.

I. G. XIV 2354 Aquileiae effossus. **2** *ad κα. cf. n. 959 adn.* **3** *Εὐ. nomen apud Pr.* **4s.** *cf. praef.*

---

16 + ἐνθάδε κα|τάκειτε τῆς | μακαρίας μνή|μης Οὐλπία, ἡ καὶ|5| Κωνσταντία, | Βυζαντία, | γειναμένη | θυγάτηρ Ὡρή|ας, τῆς ἀθλίας,|10| ζήσασα ἐν εἰ|ρήνε̣ ἔτη ζ'.

C. I. L. VIII p. 620 Constantinae in pavimento quodam fuit, tum fracta in museo, ubi v. 1—4 contulit Wilmanns. **2ss.** *cf. n. 947ss.* **4s.** *cf. n. 1076ss.* **6** *Byzantii nomen vetus etiam post Constantini aetatem in usu erat (P. W. 4, 964).* **7ss.** *cf. n. 121, 4s.; Ulpia ab Ho. adoptata est, num inde nomen duplex?* **7** genamené, génamené *v. ll., cf. ind. gr.* **8s.** *Ὡρ. = Ὡραίας.* **9** *ad ἀθ. cf. n. 929; 1014, 7.*

---

17 + ἔνθα | κατάκι|ντε Ἰωά|ννης, υἱὸς|5| Φωκᾶ | ἀπὸ | Κοσταντι|ανᾶς, ἡ γυνὴ | αὐτοῦ Κοσ|10|ταντζία κ(αὶ) | ἡ θυγάτηρ αὐ|[τοῦ] Ῥωμανά, υ̣ι̣|[. . .]υι[ ]

A. E. M. 1891 p. 30, 63 Constantzae — quod oppidum in locum Tomorum antiquorum succedens Constantianae antiquae in vicinia olim sitae nomen tantum accepit (cf. P. W. s. v.; R. E. G. 1909 p. 179 male refertur de Weissii sententia recta) — repertus museo Bucarestensi illatus est. **1/6** *inter singulorum versuum litteras priores et posteriores crux magna, cuius bracchia inter versum secundum et tertium. undecimo demum saeculo tribuam collatis nominibus avi, patris, filiae cum imperatorum nominibus: Nicephoros II Phocas a. 963—969, Ioannes I Tzimiskes a. 969—976, Romanos III Argyros a. 1028—1034.*
in provinciis Histricis quaeras castellum illud nomine Ῥούνη (?) (n. 132); de Durostoro cf. n. 305; 455; spectantne ad Tutationem Sirmiumque n. 105; 103? ad Salonas spectat n. 375.

---

18 ὧδε κῖται ἐν ☧ῷ | Οὐρσικῖνος Ἀνατο|λικός. ἔζησεν δὲ | μικρῷ πλίω ἔτη|[5]| κθ′. qui vixit an(nos) ⟨X⟩XVIIII.

I. G. XIV 2561 KRAUS I 160 et tab. 17, 1 LE BLANT 374 DI. 3288 A adn. Treveris reperta museo illata est tab. marm. valde detrita. **1 ex.** *sic Kaibel ad ectypum,* Α☧Ω *Le Blant et Kraus.*

---

19 [ἐνθάδε κεῖται ὁ μ]ακαρία[ς] μνήμης| [. . . ά]ριος Ἀ[νατ]ολικός, | [τελευτᾷ πρ(ὸ) . . . καλα]νδῶ[ν Σεπτ(?)]εμβρί[ων] | [ὑπατίᾳ Ἀετίου καὶ] Στουδ[ίου τῶ]ν λαμ[προτ(άτων)].

EGGER p. 96, 180 Salonis in coem. q. d. Manastirine in quattuor sarcophagi fragmentis. **2** *ante originem quaestus indicatus erat.* **4** *post Ἀε. potes τὸ δ′, in v. 1 ὁ τῆς μ. μ., sed cf. Di. 289; N. S. 1888 p. 704, 283 (tit. Lat.); annus 454.*
N. B. 1900 p. 170 N. S. 1900 p. 234, 7 SI. 1347 (Romae e coem. Cyriacae oriundus exstat in museo Capitolino) ἐνθά[δε κεῖται . . .,] | υἱὸς [. . .] | Ἀνατολ[ικός . . .] κώμης [. . .] [5] τῆς Ἀπ[. . .]. vox q. e. Ἀνατολικός fortasse non iam tam hominem orientalem quam ex Asia minore oriundum demonstrat (cf. P. W. 10, 1920, 32; Kraus I 160 adn.), unde conicias nomen oppidi Asiae minoris fuisse in v. 5, cogites de Apollonia (P. W. II, 115 n. 15—21); nisi ad n. 522, 6 suppleas.

---

20 [ἐνθάδε κ]ῖτε Καλήμερο[ς] | [. . .]σων τῆς Βυ⟪θ⟫υ[νίας].
SI. 4009 Romae in aedibus olim Capponi descr. Ro. **2.** *O. chr.?*

---

21 Ζώσιμος | Νεικομηδεύς.
SI. 4002 Romae effossus, chr.?

---

22 Μετρίκις ἐνθάδε | κεῖται Κυζικηνός. | ἐν εἰρήνῃ.
SI. 1883 MA. MON. tab. 56, 37 Romae prodiit e coemeteriis subterraneis, prostat in museo Lateranensi. **3** *litteris paulo minoribus scripta acclamatio sui iuris; accedit quod, si haec verba cum κεῖται coniungenda essent, Κυ. sequeretur, non praecederet; cf. n. 1 adn.; 29 sim.*
de Smyrna cf. n. 815.

---

23 ἐτελεύτησεν | Παῦλος Ἐφέ|σιος ἐτῶν | πεντήκοντα |[5]| τῇ πρὸ γ′ καλ. | Νοβενβρί|ων.
N. S. 1893 p. 306, 111 Syracusis in catacumbis Cassiis. **2 s.** *Ephesi notabile est nomen apostoli.*

---

24 [ ]λάκιος Ἀφροδισιεὺς ζήσας ἔ|[τη . . . σχ]ολαστικός.
RIV. 1928 p. 128 cum imagine luce depicta. Romae in coemeterio Callisti in regione q. d. Canephororum, de qua cf. praefationem. Ἀφ. aut Cariae aut Ciliciae, vix Thraciae oppidum spectat. ad σχ. cf. n. 165.
de Trallibus cf. n. 378.

---

25 **a** Θεω|δόσις, | υἱὸς | Στε|[5]|φά|νου| Κονί|δου | Λυκί|[10]|ου, ἐν|θάδ(ε) | κ⟪α⟫τά|κιτε | ἀναπα|[15]|γώμενος (?).

b + Tehodosius | fidelis hic qui|escit peregrinu(s) | patriq(ue) relinqui(t) |[5]| doloris nomine | funus. ann(os) X | vixi(t); Mauricio imp(erante) | id(ib)us Dec(em)b(ribus) ind(ictione) | sexta ☧ quieb(it).

R. A. 1928, II p. 360 cum delineamento. BULL. arch. du comité des travaux hist. Comptes rendus des séances 1927 p. 21. „à Bône" (Africae). in superiore

parte lapidis circulus, in quo crux; crux; circulus in quo crux; in spatio intra vacante inscriptionis Graecae v. 1—3 incisi sunt (4—12 in margine dextra). in inferiore parte circulus in quo crux; crux; circ. in quo crux; in spatio intra vacante inscriptionis Graecae v. 13—14 (v. 15 in margine inferiore). in media parte inscriptio Latina. **a 1—8** *cf. n. 1071.* **a 11ex.** *δ litterae lineola supraducta est.* **a 12** *H fere κ litterae infra subnexum est.* **a 14 ex.** *pro πα incisa est ligatura constans ex M fere littera lineola supra ornata.* **a 14s.** *cf. n. 677ss.; 793ss.; an ἀναπα«υ»όμενος?* **b 1ss.** *compendia lineolis sive punctis indicata.* **b 3** *cf. n. 1112* **b 7ss.** *M. imperium tenuit a. 582—602; ind. VI revocat ad a. 587.* **b 9** ⳨ *formae usitatae non est, sed apertum, cf. American Journal of Arch. 1929 p. 10ss.*

---

26 εὐμύρι, | Ὀνήσι|με, οὐ|δὶς ἀθα|[5]|νατος, | Π«ε»ργε̃ε.

C. I. G. 9666 Romae in coemeterio Callisti. **6** *Σ; est Περγαῖε, ex Pamphyliae oppido nomine Πέργη oriundus erat Onesimus. cf. n. 1 adn. ad institutionem tituli, n. 282 s. et praecedentes (n. 269 adn.) de acclamatione.*

---

27 Ἀνατόλιος Κε|[σ]κηνὸς ζῶν π[αρ]|εσκεύασα Α ω. | καὶ τῷ ἀδελ|[5]|φῷ μ[ου.

HO. IV 128 RIV. 1925 p. 17. 29 Romae in coem. Callisti prope cryptam Canephororum q. d. in arcosolio rubro colore pictus. nigro colore tituli cuiusdam Latini saeculi XVI duo versus priores picti sunt ante v. 1, duo posteriores ante v. 2. **1s.** *de Ciliciae oppido nomine Κέσκος cf. P. W. XI 358.* **3** *illud* Α ω *quamquam rarius quam* Α⳨ω, *occurrit tamen etiam alioquin, cf. Garr. I p. 169a et n. 788; 900; sententiae finis hic notatur. postea addita sunt quae sequuntur. de Cilicia cf. etiam n. 146.*

---

28 παρθενικὴν ἣν ἔσχ(ον) | ἐκ Φρυγίης ἄλοχόν τε,
Μοί|ρη «δ»ιοπτεύσασα ἐκ φά|ους ἀφίλατο.
σῆμα δ᾽ ἔτ᾽ |[5]| ἀνθρώποισιν Ἀμμίης | ἐστὶν ὁ τύμβος.
οὗτō τευ|χθὶς μνήμιός ἐστιν ὡς ὁρᾷς | εὐ«δ»ικίης μ‹ό›νης
(*hedera*). |
τελευτᾷ δὲ ἠτῶν |[10]| τριάκωτα (*sic*).

N. S. 1909 p. 186 Caralibus (Sardiniae) in tab. marm. ab altera parte (ab altera tit. Lat. ethnicus). supra titulum ☧ **1** *ad πα. cf. n. 996ss.* **1 ex.** *suspensionis nota c litterae parvulae speciem prae se fert.* **3** *Λ; διο. = ζο. fere, cf. n. 35, 5.* **4** *palmula a dextra.* **5** *cf. Ἀμίαν Sardam n. 287.* **7** *μν. vox nova = μνημήϊος.* **8** *Λ; cf. n. 1028, 3, μόνης = unicae, cf. n. 1010 cum adn.*

---

29 Ἀνθέστις | Εὐκαρπεὺς | ἀπὸ Φρυγί|ας. ἡ ψυχὴ αὐ|[5]|τοῦ εἰς εἰρήνη.

MA. MON. tab. 56, 33 SI. 1857 Romae prodiit e coemeteriis subterraneis, prostat in museo Lateranensi. **1** *Ἀν. = Antistius sive Antestius, ad illud θ cf. P. W. s. v.; Thes. II 190; Wuthnow s. v.* **2** *de Εὐκάρπεια Phrygiae oppido cf. P. W. VI 995.* **4s.** *cf. n. 575ss., de accusativo q. e. εἰρήνη cf. ind. gr.*

---

30 [ἐνθάδε κατάκιτε . . .]|ων Το[. . .]| κώμις Σιο[χάρακος (?), ἀ]|νεπά[η μηνὶ . . . ο]|[5]|υ δεκά[τῃ (?) ὑπ. Σεβ]|ηρί«ν»[ου τοῦ λαμ(προτάτου)].

C. I. G. 9759 Romae in basilica s. Pauli fuit. **3** *de Σι. Phrygiae civitate(!) cf. P. W. s. v., ad κώμης cf. praefationem et n. 83 adn.* **5s.** *a. 461.* **6** *Α. Ἄτταλος (-ου?) in n. 782.*

31 ἐνθάδε κῖτε | ΠροκόΛ☧ωπιος | Γαλάτης, ὃς | ἀσκήσας εὐ|5|γενῶς κ' ἔζησεν | ἔτη ν', κώμης Γλοδρο|κίης.

I. G. XIV 2358 Aquileiae repertus, museo publico illatus. descr. Mo., ex ectypo Kaibel. **4** *„ἀσκήσας ego interpretabar* qui christianus fuit, *Mo. autem* qui exercuit *i. e. mercaturam sive aliud quid": Kaibel; cf.* bene laboravit *Di. III p. 543. an:* „(paenitentiam) egit bene annos XX"? *cf. Di. 1674; 1693! ad paen. vide n. 371 A, 4 cum adn.* **6 s.** *Γλοδρόκνης (quam formam hinc petivit Holder) coniecit Ki. (C. I. G. 9879), exemplo vetere usus.*

---

32 [ἔνθα] κῖτε ὁ μακάριος Καλόνυμος + | [Γαλά]της, ἀνεπάη πρὸ μιᾶς καλανδ(ῶν) | [. . .]ρίον ὕπατ. Φλ. Παυλίνου νέου | ἰνδ. ιγ'.

RO. 1048 Romae in basilica s. Pauli fuit, in coenobio s. P. descr. Ro. **1 s.** *ad Ka. nomen cf. n. 1079, 2; an καλ. subsequente nomine incerto?* **3** *indictio XIII. initium cepit kalendis Septembribus anni 534.*

N. S. 1910 p. 424, 14 (Romae prope viam Salariam) [ἔ]νθα κ[ῖτε . . .] | [Γ]αλάτης [. . .] | [ἀ]νεπα[ύσατο . . .] | [. . .]εντ[. . .]. **4** *consulatus.*

---

33 ἔνθα κατάκιτε Νεσσι[. . ., υἱὸς . . .]|που, ἐτ(ῶν) [εἴκ]οσι τριῶν Γαλ[άτης ἀπὸ κώμης] | Γο[λόης . . .].

C. I. G 9743 Romae in basilica s. Pauli fuit. **1** *conferendumne est illud* Nesi [. . .] *(Holder II 738)? an Νεσσ⟨τ⟩[οριανός]?* **3** *cf. n. 34.*

---

34 ἔνθα κατάκιτε ὀνό|ματι Δόκιμος χω|ρίου Γολόης μικρᾶς | Γαλατίας ζήσας μικρό|5|προς ἔτη ιθ'.

C. I. G. 9764 Romae in basilica s. Pauli fuit. „minorem Galliam Asianam dici apparet": Ki. „Γολόη, ὄνομα τόπου": Suidas.

---

35 ὃς πάσῃ σοφίῃ τε κὲ ἀγλα|είῃ ἐκέκαστο
ἥρως | Δουεί⟨λι⟩ος (?) ἀγάκλιτος | ἐνθάδε κῖτε
κώμης |5| Διενκαυνῶν ⟨π⟩ανευδέμονος Γαλατίης.

I. G. XIV 2379 apud Forum Iulium reperta est. utrimque chrisma q. d. **1 s.** *cf. n. 1026, 4.* **2** *nota ἥρως vocem.* **3** *N; mutavi, quod *Duinos nomen deest apud Holder (qui exhibeat Duina nomen fluminis noveritque hunc titulum s. v. Diencauni) et ceteroquin. ἀγ. i. e. aut ἀγάκλυτος aut ἀγάκλειτος, cf. Kaibel Mus. Rhen. 34, 196.* **5** *IT.; Διε. = Ζε. fere, cf. n. 28, 3.*

---

36 Εὐσταθίου τόδε σῖμα κασιγν[ήτου] | Γαλατῶν Πι-
τερμηνῶν. μέγα[ς] | ἦν ἶδός τε ⟨καὶ ?⟩ μέγεθός τε·
πιστότα[τος] | ἠδὲ θεμιστός, ᾧ καλὸν τόδε σῆ[μα τέ]|5|λεσεν,
ὃς ἔζησεν ἔτη οε', μῆνας [. . .]. | ἐνθάδε κατάκιτε Νικηφόρο[ς]. | ἔνθα κατάκιτε Εὐστόχις Γορδη[νός, υἱὸς] | Εὐγενίου, ζήσας τὸν ἑαυτο[ῦ βίον ἔτη . . .].

SI. 870 Romae in s. Martini in montibus fuit, periit. **2** *ad Πι. cf. n. 76, 3 et adn. et praefation.; versus heroicos divisi ad exemplum illius Αν ||| βύην (n. 815)* **3** *ad alterum illud τέ post ⟨καί⟩ superfluum conferas n. 815, 1 s. adn.* **3 ss.** *versuum heroicorum clausulas (πιστὸς ἠδὲ θεμιστός et (ᾧ) καλὸν τ. σ. τ.) auctas coniunxit.* **5** *ὅς spectat ad Eustathium τέλεσεν verbo aut carente κασίγνητος subiecto aut posito pro τέλεσα; τέλεσεν cum Νικηφόρος nomine (in fine versus quinti καὶ (ὅς) fere suppleto) ne coniunxeris.* **7** *exspectas Γορδιηνός. „Γορδίειον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας . . . τὸ ἐθνικὸν Γορδιεύς" sed cf. e. g.: „Δοκι-*

μειον, πόλις Φρυγίας . . . τὸ ἐθν. Δοκιμεύς κατὰ τέχνην, κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν Δοκιμηνός" et: „Φιλαδέλφεια . . . ὁ πολίτης Φιλαδελφεύς, τὸ δὲ Φιλαδελφηνὸς ἐπιχώριον" (Steph. Byz.). vide etiam C. I. G. IV ind. p. 4a et 12a s. v.

---

37 [ἐνθάδ]«ε» κατάκιτε «ὁ» [τ]ῆς μακαρίας μνή||[μης Γ]αλάτης χωρ[ίου] Ὠάμνω«ν» ζήσας κ[α]||[λῶς ἔ]τη ν' [. . .].

C. I. G. 9738 Romae in basilica s. Pauli fuit. **1** *Σ, Θ* **2** *Η.*

C. I. G. 9742 (ibidem fuit) [. . . Ὠά]μνων «τ»ῶν μικ«ρᾶς» [Γαλατίας . . .] (?) **1** *Η, ΚΙΕ; cf. n. 34, 3s.*

C. I. G. 9429 BULL. DALM. 1885 p. 140, 514 (Salonis rep., museo illatus) + ἔνθα κα[τάκιτε . . . κώμ]|«ης» Ὠάμ[νων (?) . . . ἐτῶν] | λα' (?) [ ]. **2** *ΙΕ. de Mulico (?) Galatiae cf. n. 400.*

---

38 [. . .]δων | [ἐ]νταῦ«θ»α | κῖτε ἀπὸ | Τετραπυρ|[5]|γίας.

R. Q. 1896 p. 24, 301 cum delineamento. Syracusis in coem. s. Ioannis **2** *Ο.* **4s.** *aut Cappadociae aut Syriae oppidum (cf. P. W. s. v.), nisi Maeoniae societas pagorum (P. W. Suppl. IV, 964, 60); de Siciliae regione (!), q. d. (πεδίον) Τετραπύργιον (cf. Orsi l. c.), non cogitem.*

---

39 ἐνθάδε κεῖτε Αὐρ. Σιλουανὸς Ἀντιόχου κ(ώμης) | Εὐανδρείας ὅρων Γερμανεικίας, ζήσας ἔτη με'.

HO. IV 126 RIV. 1925 p. 23 cum imagine luce depicta. Romae in coemeterio Callisti in sanctuario martyrum (cf. praefationem) in situ, saeculo III. vel IV. in. tribuit Marucchi.

---

40 ἐνθάδε κῖ|τε Σολανὸς | Σύρος εὔμερο|ς καλῆς μν|[5]|έμες.

N. S. 1895 p. 511, 236 cum delineamento Syracusis in coemeterio s. Ioannis in tabula marmorea. **2** *ad nomen cf. Σοῦλ sim. apud Pr.* **3 ex.** *ad εὔμοιρος cf. n. 957s.* **4s.** *cf. n. 938ss.*

---

41 ἔνθα κῖτ[ε Ἰάκ]|ωβος Ἀν[δρέ]|ου Σύρο[ς . . .] | [. . .]

N. S. 1893 p. 299, 80 (delineamentum) Syracusis e coem. s. Ioannis prodiit, prostat in museo. de fine cf. n. 64.

---

42 ⟨Ἰ⟩ούλις Σύρος, κατυκήσας ἐν Εἰμερίτῃ πόλ|ι τῆς Εἰσ«π»ανίας, ἔζησεν μετὰ εἰδία«ς γ»υ|ναικὸς ἔτη κε', ἐτελύτησεν (*sic*) ἐτõν ο' πρ(ὸ) α' εἰ|δῶν Σεπτεμβρίων, ἐτάφη εἰδῶ|[5]|ν Σεπτεμβρίων | (*circulus in quo* Α☧Ω).

SI. 962 Romae in s. Praxedis in hypogeo descr. Ro. **1s.** *migrationis mansiones ut ita dicam fuerunt: Syria, provincia occidentis, urbs; de voce q. e. κατοικέω cf. R. E. G. 1910 p. 291 P. W. IV 922s. Poland p. 110 cum adn. 2* **2** *ΤΤ, Ε Τ.* **4s.** *ceteroquin dativus temporis; hic ad exemplum illius πρὸ . . . εἰδῶν . . . -ίων etiam εἰδῶν . . . -ίων; cf. n. 104, 6.*

---

43 ἐνθάδε κῖ|τε Αὐρ. Ἔσω|☧πος κ(ώμης) Ἀδδά☧|νων τῆς Συρί|[5]|ας, ζήσας ἔτη ν' | μικρῷ πλέω.

I. G. XIV 2306. Veronae, dexteram partem in museo Philarmonico vidit Kaib., sinistra periit. **3s.** *de Adanis Ciliciae cogitandum non est, quippe qui locus civitas sit (cf. P. W. X 1920; Suppl. III, 20; vide tamen n. 83, 2 adn.) cf. n. 45, 7 adn.*

44 ἔνθα κῖται Ἐμιδαβοῦς, γαμητὴ | Κασσιανοῦ Τολμαρίου, κώ|μης Ἀδάνων καὶ ὁ ὑὸς (*sic*) αὐτοῦ Πέτρος.

SI. 868 Romae fuit in s. Martini in montibus, periit. 1 *κεῖται,* 2 *τοῦ Μαρίου,* 3 *Ἀδάνω v. ll.* 3 *Ἄδανα = Ἄδδανα. Silvagni lectorem remittit ad Ramsay, Hist. Geogr. of Asia Min. p. 90, quo loco de Adanis non dicitur. quibus locis Ramsay memorat Adana, de Ciliciae nimirum civitate dicit. cf. n. 43, 3 adn.*

---

45 ἔνθα κεῖτε Εὐσεβία ἐν εἰρ|ίνι̣ ⟪θ⟫υ⟪γ⟫ά⟪τ⟫ερ ⟪Θ⟫⟨ε⟩οκ⟪λ⟫ητι (?) ἀπὼ κ|ώμης Ἀδδάνων, ζήσας (?) | μικρόπρος ἐτῶν ι′, ἐ⟪ν⟫ ὑπατ|5|ίᾳ Ὀνωρίου ⟨τ⟩ὸ η′ καὶ Κωστ⟦ι⟧οντί|νου τὸ α′ μηνὶ Πανήμου | ιβ′ ἡμέρᾳ ⟪κυρ(ιακῇ)⟫· ἐ̇ν εἰρίνη.

I. G. XIV 2559 KRAUS I 163 LE BLANT 248. Treveris in aede s. Paulini post altare fuit, periit; versus ab aliis aliter divisi, multae v. l. 2 *O, Σ, I, O, M; Θεόκλειτος sive -κλητος sive -κλυτος nomen Latine declinatum (?? cf. ind. gr.).* 4 *Y I; supra ι′ linea.* 5s. *a. 409 cf. Mo. I. G. XIV 2559 adn. et Liebenam p. 41 ad a. 409.* 6 *de mense cf. P. W. X 1595.* 7 *K I cum lineola supra addita et deinde B cum lineola supra addita traduntur. mensis Panemi dies duodecima a. 409 in diem dominicam (de qua cf. n. 1053s.) incidit secundum Sidonum et Lyciorum rationes temporum, secundum reliquas rationes, quas habes P. W. X 1595 (etiam secundum „Syro-Macedonicam") in alias ferias, id quod ad situm Adanorum expediendum non nullius momenti est (cf. ad n. 43, 3)!*

eundem Apamensium vicum atque in n. 211 in n. 43ss. nominari puto, cf. Mordtmann p. 303s. Mordtmann locum Dana nunc appellatum prope ad Apameam situm significari putat.

---

46 ἐνθάδε κῖτε ἐν ἠρ|ήνε̣ Κασσιανὸς Ἀ☧|βεδσιμίου ἀπὸ ⟪κ⟫ώ(μης) | ⟪Ἀδδά⟫νων ζήσ⟦λ⟧|5|ας ⟪μι⟫κρόπλους ἔτ⟪η⟫ κβ′ | ☧.

I. G. XIV 2560 KRAUS I 164 LE BLANT 267 et tab. 27, 167 Treveris in aede s. Paulini fuit, periit. 2s. *Ἀβιδσῆμις nomen exhibet Wuthnow. cf. n. 51, 2.* 3 *I.* 4 *ΛΑΔΑ.* 5 *N, I I.*

de Beroea cf. n. 133.

---

47 ☧ ἔνθα κῖτε Ζαωρᾶς | Ἡρακλίου κώμ(ης) Καπρο|κιλλέων, ἔζησεν μη|κρόπλως ἔτη μζ′ | (*ancora parva*).

SI. 1870 MA. MON. tab. 56, 35 Romae prodiit e suburbano loco incerto, prostat in museo Lateranensi. 1 *Ζωρᾶς (?) forma in n. 1229.* 2 *supra ωμ litteras lineola.* 2s. *de loco cf. n. 48, 3 adn.* 3 *μη. = μικρόπλους.*

---

48 ☧ ἔνθα κῖτε Ἑρ[μ]ῆς ☧ | ☧ Σαληκ[ᾶτο]ς (?) κώ- (*hedera, spatium unius litterae*) ⟨μ⟩ης ☧ | ☧ Κ[απρο]πρανανέων ☧.

MA. p. 255, 4 Romae in coemeterio Domitillae. 2 in. *de nomine ethnico (derivato e. g. a Σάλικα, quod est oppidum Hispaniae Tarr. — de migratione cf. n. 42 —), ita ut legam Σαληκ[ῆσι]ς vel Σαληκ[ηνό]ς, ante illud κώ. K. non cogito. Σαλαχᾶ genetivum nominis hominis exhibet Pr. de patribus Semitice, filiis Graece nominatis cf. n. 58, 2 adn. nomina in -ᾶς exeuntia faciunt in genetivo tam -ᾶ quam -ᾶτος.* 2 ex. *de spatio pro litteris omissis posito cf. n. 77, 3; 80; 82. de κώ(μης) Ἡσκ., quamquam quadratarius perperam fortasse sic intellexit, vix cogitem: de hederae loco cf. n. 63, 3 adn.* 3 *spatium maius est quam cui sufficiat Κ[α]π.; nota tamen etiam Κ[α]πρα- nominibus initium a Καπρο- capientibus associandum esse (cf. ind. gr.), et in n. 375, 7 idem sine dubio nomen legi sic: κ. Κ⟦ι⟧απρονανέων additaque illic esse: τῆς Ἀπα⟦ο⟧μέων, quae nescio utrum ad exemplum illius ὅρων Ἀπαμέων (n. 53ss.) voce q. e. ἐνορίας (cf. n. 522, 6s.) tacite suppleta intellegenda sint an dicta ad exemplum Λαοδίκεια ἡ πρὸς θαλάσσῃ sim., i. e. ad distinguendum*

alterum ab altero eiusdem nominis loco. eundem Apameorum locum subesse hic atque illic et omnino non modo titulorum 56; 375; 48, sed inde etiam titulorum 47 et 48 adn. nomina forma κώμη Καπρο . . . -έων finibus Apameorum tribui malis; cf. n. 56, 3 adn.

C. I. G. 9739 (Romae in basilica s. Pauli fuit) [. . .] *ἀπὸ κώμης Κ*[*α-προ- . . . ? . . .*] | . . .

---

49 ἐνθάδε | κῖτε Εὐσεβία, | θυγάτηρ Εὐσεβίου, | κώμης Ἄψωνα ὅρων |5| Ἀντιοχέων τῆς Συ|ρίας μηνὶ Ὑπερβερε|τέο α' ἰνδ. ⟪*(distinctio)*⟫ δεκά|της, ὅπερ κὲ τὴν | φισκιναμ|10| ἠγόρασεν Εὐσέβιος.

C. I. L. III 14894 BULL. DALM. 1899 tab. XI (imago) in coemeterio Salonitano ad Vranjic sito in lapide calcario rotundo, qui piscinae formam habet; museo Spalatensi illatus est. **2s.** *nota idem nomen (num christianum?) patri et filiae esse, cf. n. 1084ss.* **6** *de mense cf. P. W. s. v., est Ὑπερβερεταίου* **7** *S traditur.* **8** *ὅπερ (pro ᾧπερ an pro οὗπερ?)* = quo mense. **9** *piscina = sepulcrum, cf. Diehl tom. III pag. 450 sub verbo. significatio translata Dalmatiae propria esse videtur.*

---

50 [ἐνθάδ]ε κῖτε Ἀθηνόδω[ρος, υἱὸς . . .] | [ἀπὸ Ἀντιο]χέας (? ?) ζήσα[ς ἔτη . . .] | [ὑπατίᾳ τῶν δεσπο]τῶν (?) ΦΦ[λλ. . . .].

RO. 1289 Romae in basilica s. Pauli fuit. **2** *ad εα < ια cf. ind. gr.* **3** *si recte supplevit Ro., medio quinto saeculo recentior est titulus.*

---

51 ἐτάφη ὧδε Εὐσέβις | Ἀβεδνεσούβου κώμης | Ἄρρων οἰνοφόρου.

C. I. G. 9612 Romae in coemeterio s. Cyriacae. **2** *ad nomen cf. n. 46, 2s.* **3** *de loco Syriae septentrionalis nomine Ἄρρα cf. P. W. s. v. et Kiepert F. O. A. V p. 3b VII et Mordtmann (p. 304; 306s.), qui ad οἰνοφόρον illud confert C. I. L. III 188 uvasque Apamenas (nisi ad Apameam Bithyniae pertinent), de quibus dixerunt Plinius XIV 75 et Mommsen R. G. V² 469. cf. epitheta regionum in carminibus adhibita (n. 35, 5; 378, 4) et n. 89, 4s.*

---

52 **a** + ἐν ε[ἰρήνῃ ἐκοιμήθη (?) ὁ] | μακα[ρίας μνήμης (?) Ἀ]|ντίπατ[ρος, υἱὸς . . .]|ίου, ⟪κ⟫ώ[μης ? . . .] |5| ιηνρ[. . .] **b** . . . | . . . Λαδικ[εὺς . . .] | . . .

I. G. XIV 2255a. Arimini fragmenta quattuor eiusdem fortasse lapidis, dum s. Andreae aedes detegitur, reperta sunt, quorum duo ad nihil attinent. **a 4** *X.* **b** *de altero Syriacorum aut alio oppidorum Asiaticorum huius nominis intellegendum. de Λαδικ- forma pro Λαοδικ- usitata cf. P. W. s. v., Müller-Bees n. 176 adn. 3.*

SI. 990 (Romae in ss. IV Coronatorum) [. . . *Λαδι*]*κεὺς* (?) | [. . . *ἐνθάδ*]*ε κεῖται* | . . . *(ab altera parte tit. Lat. a. 435).*

---

53 + ἀπ(ὸ) κώμ(ης) Αἰοῦ|ς ὧρο̄ν Ἀπαμ|έων [ ].

EGGER p. 101, 224 Salonis (in coem. nomine Manastirine fortasse) rep. est finis tituli, qui spatio alibi deficiente in sarcophagi operculi acroterio continuatus est, cf. n. 514; saec. V tribuit Egger. **1** *nisi κώ(μης) Μαι. .; et κωμ. suspensio et κω. occurrit.*

de Adanis Apamensium vico cf. n. 45, 7 adn.

---

54 Α☧Ω | ἔνθα κῖτε ὁ εὐμυρύτης | ἐν πᾶσι Ἀννυλεὶ (?) Ἀρβήλο|υ, κώμης Ἀρμενειοῦς (?) ὅρ|5|ων Ἀπαμέων, ζήσας μικρό|πλους ἐτῶν ἑξήκουντα ἐτευλ|εύτησεν *(sic)* ὑπατίαι *(sic)* Βικεντίου καὶ Φρ|αβίτου *(sic)* τῶ(ν) λαμπρατάτων *(sic)* . . . | . . . μην(ὶ) Νοεμβρίῳ . . . .

I. G. XIV 2300 C. I. L. V p. 1060 Comi in s. Carpophori in tabula marmorea; titulum valde detritum et lectu difficilem descr. post Biraghium Kaibel. **3** *cf.* Ἀννῦνις *nomen (Pr., saec. II).* **4** *eundem nominis exitum legis in n. 53.* **8** *a. 401; in* τῶ(ν) *supra* ω *lineola* **8ex. 9in. 9ex.** *parum certa, varias lectiones habes I. G. XIV 2300 adn.*

---

55 [ἔνθα κῖτε ὁ] μακαρίας | μνήμης Μά[λ]χος, υ(ἱὸς) Ἀβρα|μίου, κώμ(ης) Ἀ[.]σα ὅρο̄(ν) Ἀπα|μέων ζήσ(ας) [ ] ἔτη ἡξήκο|[5]|ντα. ἐτήθη μη(νὶ) Φεβρ. κ′, | ἰνδ. ιγ′ μετὰ τ[ὴ]ν ὑπ. Φλ. | Ῥεκ(κεμέρου) κ(αὶ) Ἰου(λίου) Π[ατ]ρικ(ίου) το̄ν λαμπ|[ροτάτων].

C. I. L. III 9522 Salonis reperta esse videtur, in museo servatur. **5** *ad* ἐτέθη *cf. n. 236, 3 (Salonis!) et n. 726.* **6** *a. 460.*

---

56 ἐνθάδε κῖται Ἄζι|ζος Ἀγρίπα Σύρος | κώ(μης) Καπροζαβαδαίων | ὅρων Ἀπαμέων.

I. G. XIV 2558 KRAUS I 80 et luce depict. in tab. 9, 17 LE BLANT 225 et tab. 24, 150 Treveris ad s. Matthiae coenobium ultra muri Romani rudera situm in tabula marmorea reperta, museo illata. chr.? **2** Ἀγ. *i. e. Agrippae (filius), de* -π-: -ππ- *cf. Thes. s. v.* **3** *de vico Kaprozabadensium cf. P. W. s. v. et Kiepert F. O. A. V p. 3b III. Kefer Zabad nomen occurrere inter Beirut et Damascum adnotavit Mordtmann. genetivus exiens in* -αίων = -έων *nominis non vici, sed incolarum est: cf. n. 47; 48; 62; 105; 375; P. W. Suppl. IV 970, 34ss. de vicis, quorum nomina formam* κώμη Καπρο . . . -έων *exhibent, Apameorum fortasse omnibus cf. n. 48, 3 adn.*

---

57 [. . .] | [. . .] ἀπὸ κώμης Λατ[μί]|[ων?] ὅρων Ἀπαμέ[ων], | [ζήσ]ας δὲ ἐτῶν [. .]|[5]| [ἀνε]παύσετο μην[ὶ] | [Δαι]σίου δ′ ὑπατίᾳ [Βάσ]|[σου καὶ] Ἀντιόχο[υ].

RO. 668 C. I. G 9730 Romae in coenobio s. Pauli ex fragmento marmoris ad basilicam s. P. reperto descr. Ro. **2s.** Λατ. *oppidum (sic suppletum) Tell Lotmin hodiernum fortasse est, cf. Kiepert F. O. A. V p. 3b X.* **6s.** *a. 431.*

---

58 + + | ἔνθα ἀναπαύονται οἱ κα|λοκύμ(ητοι) Πατρίκις κ(αὶ) Παῦλος, | γνήσιοι ἀδελφοί, υἱοὶ Ἀβ|βωσᾶ, κώμ(ης) Μαραωτάτων|[5]| ὅρων Ἀπαμέων. | + | ἔτι προσετέθη ὁ τῆς μακα|ρίας μνήμης Πέτρος, νήπι|ος ἔκγωνος τοῦ προγεγρ(αμμένου) | Πατρικίου, υἱὸς Θεοδώ|[10]|ρου κ(αὶ) Εὐφοιμίας. | ἐτελ(εύτησε) μηνὶ Γορπιέου ς′ | ἐν ὑπατ(ίᾳ) τ(οῦ) δεσπ(ότου) ἡμ(ῶν) Λέωνος τ(ὸ) δ′| κ(αὶ) Προβιανοῦ τ(ῶν) λαμπ(ροτάτων).

I. G. XIV 2290 Ticini ad s. Ioannis in burgo in fronte basilicae fuit. **1s.** *ad* κα. *cf. n. 959, 1 cum adn.* **2** *nota seriem nominum q. e.:* Ἀββωσᾶς *(Semitice)* Πατρίκις + Παῦλος *(Graeco-Latine)* Θεόδωρος *(semichristiane vel Graeco-christiane)* Πέτρος *(christiane et id biblico-christiane); de patribus Semitice, filiis Graece vel Latine nominatis cf. e. g. n. 44; 46; 51; 67; 80, 6.* **3s.** *ad* Ἀββωσᾶς *cf.* Ἀβῶς, *quod nomen exhibet Pr., cum illo* Εὐτυχωνᾶς *(n. 119, 2 cf. adn.).* **4** *Maratocuprenos Ammiani Marcellini et Marato vicum Theodoreti (cf. P. W. s. vv.) et Maratha in Osrhoene sitam (Not. Dign.) confert Mordtmann.* **10** Εὐφημία *nomen est.* **11** *de mense cf. P. W. s. v.* **12s.** *a. 471.*

59 ὑπατίᾳ Μοδ[έ]σ[τ]ο[υ καὶ Ἀρι]νθέου τῶν λαμπρο|τάτων πρὸ δέκα [κ]αλ[α]ν[δ]ῶν Ὀκτο[β]ρίων Αὐρηλία Μ|αθάζιζ κώμης Μα-γ[. . .]χ[. . .]πιάτων ὅρων Ἀπα|μέων Κοίλης Συρί[α]ς ἐνταῦθα κῖτε.

EGGER p. 82, 107 et tab. p. 4. (C. I. L. III 9505 et p. 2139) Salonis in sepulcreto q. d. Manastirine prope ad basilicam. **1s.** *a. 372.* **3** *κώμης Νικεράτων praebuerat C. I. L. III 9505; et illud nomen et alia lapide denuo collato correxit Egger.*

---

60 ἔνθα κῖτε Μακ[αρί ?]|α, θυγάτηρ Ἰοάννου, | κώ(μης) Νικεράτων· ἔζησ|εν αἵτη τρία, μῆ(νας) τρῖς, |[5]| ἡμ(έρας) ι′. πιστὴ ἐτελε|ύτησεν μη(νὶ) Ξανδικοῦ δκ′ ὑπατί|ᾳ Ὀνορίου Αὐγ. τὸ | αι′ καὶ Κοσταντί|ου τὸ β′.

I. G. XIV 2265 C. I. L. XI 1689 Florentiae in tabula marmorea rep. est, cum basilica s. Felicitatis renovaretur a. 1736. **3** *in C. I. L. confertur Theodoreti locus hic: ‚εἰς τὴν Ἀπαμέων μετεφύτευσε. κώμη γάρ τίς ἐστι μεγίστη καὶ πολυάνθρωπος, Νικέρται δὲ ὄνομα ταύτῃ.‘ (relig. hist. cap. 3 (Marciani) = Migne, ser. Graeca 82, 1325 C/D).* **5s.** *πι. ἐτ. cf. n. 782 adn.* **6** *de mense cf. P. W. X 1595.* **7s.** *a. 417.*

---

61 ζέσασα ἤτη τ[. .] | ἔνθα κῖτ[ε . . .]|θεα κώ(μης) Νικε[ράτων τῆς Συ]|ρίε☧(*caput*)[ς ?].

I. G. XIV 2359 Aquileiae in museo Bertoli. **4** *ΡΙΓ v. l.*

---

62 + ἔνθα κῖντ⟨ε⟩ Γεώργιος κ(αὶ) Μαρί⟪α⟫, υ|ἱοὶ Πέτρου τῶν Ἀξινᾶ, ἀπὸ κώμ(ης) | Ῥασέων ἐσωιτέρ⟪α⟫ς (*sic*) ὥρōν Ἀπ⟪αμέ⟫ων ⟪πρ⟫(ὸ) ι′ ⟪καλ.⟫ | Δεκεμβ. ἰνδ. ιε′ μετὰ τ(ὴν) ὑπατ(ίαν) Φ. Παυλίν|[5]|ου νέου τοῦ λαμπρ(οτάτου).

C. I. L. III 2659 adn. Spalati in museo descr. partem posteriorem (i. e. dexteram?), integram repperit in schedis Brattanich, consulatum hic legi scriptum ex usu occidentali, cum orientalis requirat consulem Belisarium, notavit Mo. **2** *Ἀξείνη(ς ?) nomen apud Pr.* filii Petri, unius ex filiis (*sive* ex collegio — *cf. n. 127, 3s cum adn. — sive* ex gente) Axinae ? *vix: Τωαξινᾶ; cf. n. 1071 adn.* **2s.** *oriundus ex Rasensium vico interiore: cf. n. 56, 3 adn. et 90, 4 adn.* **3** *Α, Α Γ (litterae contignatae traduntur; Α Μ Ε litterae contignatae potius fuisse videntur), Π, ΙΜ.* **4s.** *a. 535.*

---

63 ⟨[ἐνθάδε κῖτε]⟩ Παῦλος εὐμυ⟪ρ⟫ύ|⟨[της, υἱὸς . . .]⟩ ἀπὰ κ⟪ώ⟫-μη|⟨[☧ς . . .]⟩ ὅρ⟦γ⟧ων ⟨[Α]⟩⟪☧⟫ω Ἀπαμ☧|⟨[έων πρὸ . . .]⟩⟪β⟫ρίων.

R. Q. 1909 p. 126, 26 Romae in coem. Callisti rep. est a. 1638. l. c. sine linearum notis typis mandatum est exemplum descriptum ex commentariis publicis, in quibus de sanctorum reliquiis e catacumbis Romanis proferendis agebatur. **1** *Φ.* **2** *ΛΑΙ; -απᾶ exitus genetivi nominis patris et ἄπα (cf. Pr. III 397) minus verisimilia quam ἀπὰ = ἀπὸ (cf. n. 68), quod et hic et illic ἀπὰ κώ.!* **3** *Χ; ad monogrammatum numerum cf. n. 48; 728 sim., ad loca n. 79, 5; 89, 5; 118 cum adn.; 128, 2; 167; 241; 182, 2; 1044, 3.* **4** *Ο; vix [. . . Ἰαν]ορίων.*
de Epiphania cf. n. 209.

---

64 εὐμήριτος Γινάδις ἔζησεν ἔτοι με′,| Σύρος Ἐμισηνός.

MA. p. 255, 2 Romae in coemeterio Domitillae eadem in tabula atque n. 265, sed litteris levioribus scriptus, cf. Bull. 1879 tab. V (imago). εὐμοιρείτω, εὐμοιρίτης, benemeritus *voces confudit is qui scripsit, cf. n. 264ss.; 76, 1 adn. Γι. = Gennadius.*

65 Ἡλιόδωρος Ἤνακον Ἐμεσηνὸν ἐν ἰρήνῃ ἀνέθηκε | τῇ πρ(ὸ) ϛʹ καλ. Ἰουνίων.

MA. MON. tab. 56, 36 Romae e coemeterio Callisti (C. I. G. 9600: e coem. s. Helenae) prodiit, prostat in museo Lateranensi. 1 *Ἤν. = Ἐνάκ, nomen Hebraicum addito exitu Graecum factum, cf. Blass-Debrunner § 53 v 12. ἀνέθηκε illud scribens idem fere voluit ac ἔθηκε (cf. n. 726 cum adn.) τ. π. ϛʹ κ. Ἰ. καὶ ἀνέθηκε αὐτῷ τὸν τίτλον (cf. n. 892 ss.); exemplo praeterea fuisse possunt stelae imaginibus defunctorum ornatae, infra quas recte superstites scribebant . . . πατέρα ἀνέθηκεν . . . sim. (praesto mihi est e. g. Bull. corr. hell. 1926, 464), cf. etiam figuras n. 965 adn.; 1024 adn.; Si. 2727 sim.* 2 *litteris minoribus.*
de Coele Syria cf. etiam n. 142.

---

66 [ἐνθάδε κεῖ]ται Ἀβρρα[ὰ]μ ἀπὸ ⟨Φ⟩υ[ ]νή⟦α⟧κ[η]ς (?) [ζή]|[2] |[σας ἔτη . . ., τ]⟪ελευτ⟫ᾷ δ⟪ὲ⟫ [μ]ηνὶ Γορ[ ]πιέου ακʹ ⟪ὑ⟫π⟪α⟫τε⟪ίᾳ⟫ [ ]|[3] | [Φλαβίου Βασιλίσκου] ⟪κὲ⟫ Ἑρμε⟪ν⟫[ερίκου].

C. I. G. 9770 Romae in basilica s. Pauli fuit. 1 *cf. ἀπὸ Φρυγίας (n. 29)* **2 in.** *ΡΙΠΝΙ, Σ; de mense cf. P. W. VII 1664.* **2 ex.** *Ι, ΜΗ, Ν·;* 3 *ΟΣ, Μ; a. 465. ⟪ὑ⟫π⟪ατ⟫ε⟪ύ⟫[ ]|[οντ]ος Ἑ. restitutioni spatium non congruit, restitueresque ὑπατεύειν verbi exemplum in his inscriptionibus unicum.*

---

67 Αὐρ. Πα⟪λλ⟫άδιος, υἱὸς Βεναβοῦ Δαμᾶ, ⟨ἀ⟩[πὸ] | Φοινίκης ἔνθα κῖτε ζήσας ἔτη μεʹ, πιστ[εύ]|ων ἐν Χριστῷ. ἐν εἰρήνῃ ἐπαύσατο [τῇ] | πρὸ δεκατεσσάρων καλανδῶν Μαρτ[ί]|[5]|ων ὑπατίᾳ Στιλίχωνος λαμπροτάτ[ου].

C. I. L. III 13123 Salonis reperta, museo illata. 1 *M; tam Δαμα[σκός] (cf. LXX Gen. 15, 2 et Forc. s. v.) quam Δαμα[σκηνός] spatio ex versibus sequentibus expedito non congruit. num Δαμα[σ⟨κηνός⟩] | (τῆς) Φ.? de Damasco Phoenicae facta cf. P. W. IV 2047. — si intellegeres nominis rationem, cogitares de Βεναβουδὰμ ἀ[πὸ] | Φ.; ad lectionem supra receptam cf. n. 1071, 1 s. adn., de nomine q. e. Δα. cf. Wuthnow s. v.; voluit fortasse aut: Παλλάδιος βεν Ἀβοῦ aut Παλλάδιος υἱὸς Ἀβοῦ, unde perperam: υἱὸς βεν Ἀβοῦ? Δαμᾶς avusne fuit?* **2 s.** *interpungas etiam post μεʹ, non post Χρ., cf. n. 782 cum adn.; ad πι. ἐν. Χρ. cf. n. 376.* 5 *a. 400 (τὸ βʹ a. 405).*
[. . .]α Δαμ[ασκηνὴ . . .] | [θυγάτηρ? Ἰακ]ώβου ιι [. . .] | [. . .]αριέου[. . .] | . . . intellegas fortasse frustulum Romanum (Ma. Mon. tab. 94, 19).

---

68 Ἰ. Αὐρ. Μάλχος ἀπὰ κώ(μης) Ἄβνωνορ[τ]|ῆς Φυνίκης ἔζησεν κα⟪λ⟫ῶς [ ], | ἐτελεύ⟪τ⟫ησεν μη(νὶ) Λυσ⟪τ⟫ροῦ θιʹ[ ].

MA. MON. tab. 56, 30 SI. 1861 Romae prodiit e suburbano loco incerto, prostat in muso Lateranensi. 1 *Μάλκος exhibet SI. ad ἀπά cf. n. 63, 2; de loci nominis exitu non constat; pro [τ]|ῆς intellegas ⟪τῆ⟫ς i. e. ligaturam perditam.* 2 *Α.* 3 *Γ, Γ; de mense cf. P. W. X 1595 et s. v.*

---

69 ἔνθ⟪α⟫ κ⟪ῖτ⟫[ε . . . Κρήσκ(?)]|ης Γαβα[ληνός, ζήσας μικρ]|όπλως [ἔτη . . ., μῆνας]| [. . ., ἡ]μ(έρας) ιβʹ [. . .].

MA. MON. tab. 88, 172 Romae prodiit e coem. Callisti supra terram sito, prostat in museo Lateranensi. 1 *Λ, Π.* 2 *de civitatibus nomine Γάβαλα cf. P. W. s. v., in dubio oppidum Phoenicae esse puto.*

---

70 Θρηπολείτης | τῆς Φοινίκης | Λεόντεις | ἐν εἰρήνῃ ☧ | (*pavo*).

SI. 2634: Anagniae in ss. Cosmae et Damiani descr. Ro. C. I. G 9655 a: Romae in coem. Praetextati. 1 *Τρίπολις civitatis nomen alibi scribitur.* 3 *Λε. i. e. Λεόντι(ο)ς.*

71 [...] πατρίδος Τριπόλεως | ἔ«τη ζ»ίσας ν' [...]

HO. IV, 6 ORSI p. 115, 6. Syracusis in catacumbis Cassiis colore rubro pictus est. **1** *in dubio Tr. Phoenicae est.* **2** *ΠΠ.*

---

72 Asclepius d(e)p(ositus est) X kl. Mar. an. | LXXX. Ἀσκ«α»-ληπις | Σιδόνιος τῆ⟨ς⟩ Φυνίκης.

SI. 2151 DI. 4461 C. Romae in museo Vaticano descr. Ro. **1** *an d(e)p(ositio) (sc. fuit)?* **2** *Λ.*

---

73 Ἐπαφροδείτῳ Κυπ(ρίῳ?) | Εὐπαθίου (?)

N. B. 1918/19 p. 91, 14 in coem. subterraneo prope ad vicum nomine Grottaferrata ad decimum viae Latinae sito rep. est in tab. marm., quae loculi fuit iudice Grossi-Gondi. **1** *cum Κυπ(ρίῳ?) suspensione conferre illud Κύπ[ριος?] (sic!) (I. G. XII, V n. 875, 49 et ind.) nihil est.* **2** *nomen novum.*

---

74 [ἐνθ]άδε κεῖτ[αι ὁ τ]ιμῆς ἄξ|[ιος ἐ]ν κ(υρί)ῳ Ἀντ[ωνε]ῖνος Σαμβ|[ατίου?] Νεσιβη[νό]ς, ζήσας ἔ|[τη] λς'. ὁ γλ[υκ]ύτατος ἀδ|[5]|[ελφ]ὸς Ἀκω[...]ᾶς ἔθηκεν | [μ]νήμ[ης] χάριν.

EGGER 73 cum imagine luce depicta Salonis prodiit e coem. q. d. Manastirine, museo illatus est. supra titulum protome fracta. saec. IV. tribuit Egger. **1/2** *de τι. ἄξ. cf. Egger l. c., Pr. III 200.* **2/3** *vix Σαμβ|[άτιος], ut alterum nomen civile, alterum christianum sit.* **3** *Νίσιβις in dubio Mesopotamiae oppidum.* **4** *ad γλ. epithetum superstitum cf. n. 930 ss.*

---

75 θήκη | Ἀντιόχου Σα|μαριτανόν.

I. G. XIV 633 prope Vibonis portum reperta est. **3** *ad exitum cf. illud γένει Λυβεικόν, (n. 91), nisi legas secundum n. 127, 3 s. adn.; chr.?*

---

76 = *n.* **780 A.** *de Palaestina cf. etiam n. 436 ss.; 83 adn.*

---

77 [ ] ἔνθα κῖτε [...] | [ ]ας ἀπὸ κώμ[ης] | [ ] Βερ«σ»⟨α⟩βὲ ἐτῶ(ν) κ«ε»'[ ].

N. B. 1904 p. 112, 93 Romae in coem. Commodillae. **3** *Ε, Σ; post Βερ«σ» litteras spatium in exemplo (cf. n. 48, 2 adn.). supra numeri notas lineola. de B. Palaestinae vicis cf. P. W. s. v.*

---

78 [...]ων Ῥαφιό[της ...] | [ἀνεπαύσ]«α»το[...].

MA. MON. tab. 88, 185 Romae prodiit e coem. Callisti supra terram sito, prostat in museo Lateranensi. de Raphia oppido in confinio Aegypti et Syriae sito cf. P. W. s. v. „ὁ πολίτης Ῥαφεώτης": Steph. Byz.

---

79 ἔνθεν κῖτ[ε] Αὐ(ρήλιος) Σαββῖνος (*sic*) υε|ἱὸς Βάλ«α, ὁ»[ς] ἐτελεύτησεν «ἐ»τ|ῶν β' ἥμυσυ ἀ«π»ὸ Χαβάβων τ|ῆς Ἀραβίας· ἡ μήτηρ τοῦ «π»ε|[5]|δὸς Θάμ- (*columba*) «α»ρ, ἡ κὲ «Ὀ»[ρ?]|θιάς, θυ«γ»[άτηρ (τοῦ δεῖνα κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον *sim.*)]

I. G. XIV 2347 + I. G. XIV 2348 Aquileiae in museo fuerunt fragmenta duo, quorum sinistrum (2348) periit; coniunxit Kub. JAHRESHEFTE, Beiblatt 1903 p. 75 ss., ubi habes imaginem dexterae partis. **1** *ad ἔνθεν cf. n. 726 et Psaltes § 469.* **2** *HC, C.* **3** *TC; ad ἥμ. cf. n. 101, 7 et Psaltes § 275.*

Χάβαβα eundem vicum fortasse esse, qui hodie nominetur Khabeb et in inscriptione quadam (Le Bas 2512) ἐποικίον Ἀβιβηνῶν coniecit Kub., cf. n. 881. 4 *TC.* 5 *Λ, C.* 6 *T.*

---

80 + ἐνθάδε κῖντε Θε|ώμνιστος υἱὸς Θεω|μνίστου ἀπὸ πόλε (*spatium 2 fere litt.*) | (*spatium 6 fere litt.*) τῆς Ἀραβίας |⁵| ἐτῶν πέντε (*hedera*). ἔτι α (*spatium 1 fere litt.*) λ | Σευήρα (*sic*), θυγάτ«ε»ρ Ζηνόβ|ου, μηνõν «ζ′» ἀπὸ αὐ|τῆς τῆς πόλεω‹ς› ἐνὶ Λώου(?). (*infra columba,* | *palmae,* | *precantes duo.*)

I. G. XIV 2356 + 2360 Aquileiae. duo fragmenta coniunxit Kub. JAHRESHEFTE Beiblatt 1903 p. 78, ubi habes imaginem. 3s. *nomen oppidi quadratarius in schedula sibi data legere non potuisse videtur, ad spatia cf. n. 48, 2 adn.* 5 *ἔτι ἄ‹μ›α vel ἔτι ἄ‹λλ›η coniecit Kaibel.* 6 *Σ; ad Ζηνόβου formam cf. ind. gr. et Pa. s. v.* 7 *Ξ.* 8 *de mense nomine Λῶος cf. P. W. X 1595, ad ἐνί cf. n. 1037, 3 adn., in universum cf. n. 86; πόλεω«ς» Νιλώου legere proposuit Kubitschek, qui affert unius eiusdemque oppidi Arabiae nomina haec: Νηλκωμία (Le Bas 2217), Νιλακώμη (Hierocles 722, 2), Νεειλά (Eusebii On. 284, 19), πόλις Νεέλων (Mansi VII 168); sed Νηλ-, Νίλα, Νεειλά (gen. Νεέλων) ad unam fere formam spectant, a qua abhorret *Νιλῶον sive *Νιλῶος; verba q. s. ἀπὸ αὐτῆς τῆς πόλεως = ἀπὸ τῆς αὐτῆς π. = ἀπὸ τῆς προγεγραμμένης π. (cf. Psaltes p. 195) sufficiunt. notandum tamen spatiis in v. 2s. vacantibus aptas esse litteras q. s. -ως Νιλώου.*

---

81 a ἐνθάδε κῖτε Χρισκών[ιος], | δοῦλος θεοῦ. ὁ τόπο[ς Πο]ρφυ|ρίου Κανωθηνοῦ, ὃν κὲ Βοσρην|οῦ. | b (*crux Graeca in circulo*) Victoria fideles in pace. c Cre[sco]nius fi|del[is in] pace.

C. R. 1916 p. 434 Carthagine in ruderibus basilicae prope ad aediculam s. Monicae sitae in lapidis in frusta fracti antica parte a et b, in postica c. a 1 *Cresconius nomen in Africa usitatum, cf. n. 1108, 4 adn.* 2 in. *cf. n. 335 ss.* 2 ex. *cf. n. 187 ss.* 3 *Βόστρα caput provinciae Arabiae; Βοσρηνή (sine τ) apud Waddington, Inscr. Gr. et Lat. de la Syrie n. 2229; a Thes. II 2145, 42 ss. cohibeas. Κάνωθα (sive Κάναθ(α)) oppidum Syriae prope Βόστρα situm, inde a Diocletiani aetate provinciae Arabiae factum; cf. P. W. et Thes. s. vv. ad ὃν καὶ cf. n. 1076 ss., aut de altero oppido, unde Carthaginem venisse videtur (cf. n. 42, 1 s.), agnomen cepit Porphyrius civis Canothensis, aut alteram civitatem eum habere (cf. praefationem) dici adnotatur.*

---

82 γυνὴ | Δίνη ἀπ|ὸ Θάνου | κό́μ⟦σ⟧η‹ς›|⁵| (*vacat spatium unius versus*).

I. G. XIV 2405, 47. imaginem habes N. B. 1902 p. 146. Syracusis in lucerna. cf. n. 292 adn. 1 *possis etiam γυνῇ cf. ind. gr.* 2 *Δι. est nominis virilis Thracii q. e. Dines (cf. Thes. On. s. v.) genetivus casus ad exemplum aliorum nominum in -ης exeuntium inferiore aetate mutatus cf. ind. gr. Dinae nominis muliebris ex biblico christiani facti exemplum, quod exstat Thes. On. III 153, 52, errori debetur (cf. Di. 4611 adn.), neve huc traxeris nomen q. e. Δῖνος Be. 611. ad mulieris ipsius nomen omissum cf. n. 1119.* 3 *inter α et ν foramen lucernae. Thanna illud Syriae (cf. P. W. s. v.) -ων in genetivo facere necesse fere est. Θανοῖται memorantur a Ptolemaeo in Arabiae felicis descriptione (VI, 7, 23 ed. Nobbe), Θανου-θ-ίς, κώμη Λιβύης, in IV, 5, 14 ed. Mueller.* 5 *Λιβύης (?) primo continuare voluisse videtur, cf. n. 42, 1 s. et spatium vacans quod exstat medio in titulo in n. 80, 3 s.; an conferas n. 101, 8 s. c. adn.?*

---

83 [ἔνθα κῖτε . . .], υἱὸς Βά[λα?] | [ἀ]πὸ κώ(μης) Τάμνης· ἔζησεν [ἔτη] | οε′, ἐθελεύτ[ησεν . . .].

I. G. XIV 2267 C. I. L. XI 1720 (sic) Florentiae ad s. Felicitatis. 2 *Ta. intellegas sive de capite Catabanum (Arabiae felicis), quae κωμόπολις videlicet*

fuerit (cf. P. W. Suppl. IV 976, 30 ss.), sive de vico Aegypti (Ταμνέ Pr. III 331); de vico Syriae potissimum huius nominis cogitavit hinc Honigmann (P. W. s. v.), num Palaestinae locos nomine Θαμνά, Θαμνα-θ-ά in animo habuit? cf. Pa. s. vv.; Eusebii Onomasticon ed. Klostermann p. 96, 24. 27; 100, 15. nota illud θ, quod exstat in ἐθελεύτ[ησεν] pro τ littera. cf. etiam n. 43 adn.; 85; 30 (oppida nota κῶμαι appellata an vici partim ignoti?).

---

84 . . . | . . . | [. . . θ]άρσι, ἀ⟪ε⟫[ίμνηστε ἀπὸ χω]|[ρίο]υ (?) Τάμ-[νης . . .].

I. G. XIV 2268 Florentiae ad s. Felicitatis. **3** *F.* **3s.** *cf. n. 208, 3; ad institutionem tituli cf. n. 255, 1—3; 1; 64; de Ta. cf. n. 83.*

---

85 b(onae) m(emoriae) | ἐνθάδε κῖτε ὁ καλοκύ|μητος Παῦλος Αἰγύπ-τις | κώμης Μαγδώλω(ν), ζήσας |[5]| τὸν βίον αὐτοῦ ἔτη ξ′· ἀνα|πάη τῇ πρ(ὸ) ζ′ ἰδῶν Σεπτεμβ.| ὑπατίᾳ Θεοδοσίου τὸ ιη′ καὶ Ἀλβίν(ου).

I. G. XIV 2298 C. I. L. V 6254 Mediolani in fano s. Stephani descriptus est saec. XVI. **1** b(eatae) *voluit Kaibel, cf. Di. III p. 323 b; 492 a ss. titulus christianus est propter* b. m. *litteras praemissas (cf. Di. III p. 425 b s. v.* d. m.*), aetatem, dictionem.* **4** *Μαγδῶλα sive Μάγδωλ-(ος? an -ον?) sive Μαγδωλός (,πόλις (!) Αἰγύπτου': Hecataeus) complura Aegypti loca appellabantur (cf. P. W. s. v. Ma.), suberat enim vox Semitica turrim, castellum significans (cf. Pr. II μαγδῶλον); possis etiam Μαγδώλω (pro -ον); ad ἀναπάη cf. n. 609, 2 adn.*

---

86 [. . . -άμ]μων (?) ἐν|[θά]δε κῖτε, ⟪υἱ⟫ὸ⟨ς⟩ ⟪Τ⟫|υρ⟪ά⟫ννου, ἐτ|ῶν κς′, μηνῶ|[5]|ν ἑπτὰ Μεχὶρ κα′| ⟦κα′⟧ Ἀλεξανδρέως.

N. B. 1905 p. 50, 8 Romae in coem. Commodillae, saec. V. tribuit Mar. **2** *N*, + **3** *Α.* **4** *supra κ lineola.* **5** *de mense cf. P. W. I 615.* **6** *erratum pro Ἀλεξανδρεύς (de nomine ethnico in fine posito cf. n. 1 cum adn.), neque Μεχὶρ (gen.) Ἀλεξανδρέως (cf. n. 128, 1 s. cum adn.) neque: ⟪Τ⟫υρ⟪ά⟫ννου . . . Ἀλεξανδρέως.*

---

87 Ἰωάνης (*sic*) Ἅ⟪λ⟫ουν ἀπὸ κώμης | Κοβρ[ί]θεος.

C. I. G. 9640 Romae in coemeterio Callisti et Praetextati. **1** *A; ad Ἰω. formam cf. n. 635, 6; ad Ἅλ. cf. Pr., qui exhibet et Ἅλων et Ἄδων; ου pro ω saepius apud Aegyptios.* **2** *de Ko. loco prope ad Alexandriam sito cf. P. W. 11, 1364; Thes. s. v. Coprithis; n. 88; 131.*

---

88 [. . .]οννα ἀπὸ Κωβρή⟪θ⟫εω|[ς ζήσας ἔ]τη οβ′ πλέον ἔλα|[ττον, τελευτή]σας μηνὶ Παϋνὶ κβ′| [ὑπατίᾳ τῶν δε]σποτῶ⟨ν⟩ ἡμῶν Λέον|[5]|[τος τὸ δ′ καὶ] Προβιανοῦ.

RO. 832. Romae in basilica s. Pauli fuit, in coenobio s. Pauli descr. Ro. **1** *O; ἀπὸ κώ(μης) ⟨Κο⟩β.? cf. n. 87; 131.* **3** *de mense cf. P. W. I 615, 15 ss.* **4s.** *a. 471.*

---

89 Φλάυιος Παῦλος | Ἡρακλείδου ἀπὸ | Ἐγύπτου | κώμης μεγά-λ|[5]|ης + ὀ(νόματι) ⟪Πό⟫⟨[λ]⟩εως | τῆς μεγάλης Ἥρα⟨[ς]?⟩.

C. I. G. 9656 Romae in coemeterio Praetextati. **4s.** *prius illud μεγάλης epitheton κώμης vocis esse puto, cf. Pr. III p. 294 b, 13—33 contra II p. 59 a, 20; epitheton habes etiam in n. 51, 3; n. 99 s. non confero, quod nomen vici (sic)! fuisse censeam hoc: Πόλις τῆς μ. Ἥρας, cf. Pr. III p. 289 a, 29 s. 38. 41; et n. 90, ubi occurrit κώμη nomine Ἐποικίον . . ., et n. 101, 8 adn.* **5** *ΤΘ (ligatura fuit).* **6** *ad alterum μεγάλης cf. Pr. II, 58 b 1 ss. et P. W. VIII 383, 31.*

90 ⳩ ἐνθάδη κῖ|τη Ἰωσῆς ἀπὸ | κώ(μης) Ἐπικίου | ἀνοτέρου κα|[5]|τοτέρου.

I. G. XIV 2476 LE BLANT 521 inter Arelatenses titulos traditur; de huius oppidi cum oriente contagione cf. Byz. Zschr. 12 p. 12; Pârvan p. 90. 2 *Ἰω. = Ἰωσήφ cf. Blass-Debrunner § 53, 2; 55, 2 et n. 93 adn. Ἰωσῆς saepius occurrit in Aegypto (cf. Pr.), ubi habes locum nomine Ἐπικίον, cuius de situ cf. Lefebvre 383: + ἀπὸ Πε|ρίπολιν | κάτω (nomi Heracleopolitani, cf. Lef. l. c. adn.) ἕως | Τχουὲ καὶ |[5]| Ἐπικίου | σχοίνια ὁ γδ(οήκοντα?) ὁμοίως. (in milliario reperto Hermonti)* 4s. *aut ἀν. aut κατ. vocem pro altera voce — delenda — correctam esse fortasse voluit is qui quadratario titulum praescripsit, nisi Ἐπ. ἀν. nomen fuit vici cuiusdam ceteroquin ignoti (cf. nomina similis generis in n. 99 s.), cuius ex inferiore parte oriundus erat Ἰω. (cf. n. 62, 3).*

---

91 Ῥουφῖνος ἐνθά|δε κεῖτε ἐτῶν δύῶ, | μηνῶν ἑπτά, | γένει Λυβεικόν.

MA. MON. tab. 56, 34 SI. 1891 Romae prodiit e coemeteriis subterraneis, prostat in museo Lateranensi. 4 *cf. n. 820, 3; 524, 2; ad syntaxim, nisi in mente erat τέκνον, conferas n. 75 et 100, 1 et Di. 1346* (‚ex g[e]nere probincie Surie Apamia'); *apud Aegyptios saepius genera, numeri, casus non congruunt, cf. Lefebvre p. XL, IV; debuit Λυβεικός = Λιβυκός.*

---

92 Εὐτυχᾶς ἐν|θάδε κεῖμαι | ἔτη ζήσας κα'. |
ἦν δὲ πατρίς |[5]| μου Ταύχειρα, | νῦν δὲ Ἀκυληία.

I. G. XIV 2355 Aquileiae repertum cippum (christianumne?) descr. Païs. 4ss. *hexametrum componebat, fortasse etiam in v. 1ss.* 5 *de Ταύ. oppido Cyrenaicae cf. PW. s. v.*

I. G. XIV 2352 (ibidem) ἀσρυπ [. . .]|τηστε [. . . ἀπ]|[ώ]λετῶ (?) [. . .] | Εὐγένιο[ς . . .] |[5]| ἐν ⟪Ἀ⟫κυλ[ηίᾳ . . . a(nte) d(iem) . . .] idu⟪ς⟫ *Ἰο[υ.ίας] (?)* 2s. *cf. n. 687, 2* 5 *Λ* 6 *E chr.?*

---

93 Ἰθά⟪μ⟫ας ναύκληρος Λεπτημαγν(ίτης) | ἐν[θάδε κεῖται] ἐτῶν λε'.

HO. IV, 21 ORSI p. 118, 21 Syracusis in catacumbis Cassiis litteris rubris 1 *ΛΛ; Ἰθ. = Ἰθάμαρ (vide Forc. s. v.), cf. Ἰωσῆς = Ἰωσήφ (n. 90). oppidum est Leptis magna ad Syrtim sita.*

---

94 [ ]ωεινο[. . . Θ]|ουγηνὸς [. . .] | ἐν εἰρ[ήνῃ].

C. I. L. VIII 14 088a Carthagine in sepulcreto chr. saec. IV.—VI. tribuendo prope rudera, quae Damus el-Karita nominantur, sito. de Thugga Africae proconsularis civitate cf. C. I. L. VIII p. 2615; de -ηνός exitu extra orientem usurpato cf. n. 95 adn.

---

95 Ζένόδωρος Σαλ⟨α⟩ρηνός, Λύσου ⟪υ⟫ἱός, | ἐνθάδε κεῖτε πρ(ὸ) δ' ἰδῶν Μαίων· ἐν ἰρένῃ.

MA. p. 190 (delineamentum) Romae in coem. Domitillae in loculi calce scariphatus cum quattuor palmulis et vase. 1 *X; Σαλ⟦ϱ⟧ηνός sive Σαλ⟪⳩⟫ηνός (Σαληνοί in nummis oppidi Phrygiae q. e. Σάλα, cf. P. W. s. v.) nisi necessitate coactus non legam. Σάλαϱ (Σάλα, Σάλαϱ, Σάλαϱα exhibent codd. Ptolem. II 4, 9) oppidum Hispaniae Baeticae est; de -ηνός exitus finibus propagatis in oriente et extra cf. n. 36, 7 adn. et Appiani Illyr. 16 (Μελιτηνοί, Κοϱκυϱηνοί) et n. 94, 2 (quamquam Thugga Africae est proconsularis, tamen nihili faciendum non est,*

inter Hisp. Baeticam et Mauretaniam Tingitanam, provinciam primo Africanam, limitem cancellosve non fere fuisse, ut inde a Diocletiani aetate Hispaniae provinciis haec adiuncta sit: cf. P. W. XIV 2382, 51ss.). de Syris Hispaniensibus cf. n. 42; 96; praefationem. Αὖσος nomen fictori cuidam Macedonico est, quem memorat Paus. 6, 17, 1. *Αυσ(ί)ου? cf. ind. gr.* 2 *ad syntaxim cf. n. 1335 adn.*
Emerita Hispaniae occurrit in n. 42.

---

96 + ἔνθα | κατάκι|τε Ζούσι|μος, υεἱ|5|ὸς Πολυ|νίκου, ʽΕρ|[. . .].

HUEBNER II 315 cum imagine Myrtili (Hispaniae) rep. servatur in museo Olisiponensi. saec. VI. vel VII. tribuit Huebner. 6 ex. *origo, nisi ἐρ[α (i. e. aera (provinciae)) . . .]. nota inde ab a. 554 usque ad a. 616 in Hispania provinciam Byzantinam exstitisse (Krumb.*[2] *p. 935; 949 (Gelzer)).*

---

97 [ἔ]νθα κῖται Εὐσίβις, υἱὸς Στρά|[τ]ωνος, ἀπ᾽ ἐποικίου Ζωπ|[. . .].

EGGER 196 BULL. DALM. 1907 p. 36 Salonis in coem. chr. q. d. Manastirine, in fragmento sarcophagi. saec. V. tribuit Egger. 1 *σιβις litterae detritae* 2 *in ἀπ᾽ nota elisionem, cf. crasim in n. 371 A, 4 (κἄν = καὶ ἄν) et in n. 772, 4 (κἀμοί) (?)*

---

98 ᾿Αντωνῖν«α», γυ[νὴ] | Εὐσεβίου, κώ[μης] | Λαρμαναζώ[. ω]|ν (?) ☧

C. I. L. VIII 17384 Thabracae in tab. marm. 3 ex. *ζῶ[σα ἔτη . . .] editor, sed part. praes. inusitatum est et raro in Africa anni christianorum defunctorum notari videntur.*

---

99 Ζόδωρος | ἀπὸ Μα|κρῆς Κώ|μης ἐτε|5|λεύτησε | μηνὶ Δε|κεμ|β|ρίῳ|10| ⳨.

I. G. XIV 117 Syracusis in catacumbis s. Ioannis. 1 *Ζό. = Διόδωρος, cf. Di. 2201 et ind. gr.* 2 ss. *spatio in fine deficiente v. 8 a dextra iuxta v. 2, v. 9 s. a sinistra iuxta v. 3 et 4 scripti sunt; M. K. in Aegypto vel in Syria quaere, locum ad Spercheum situm (Liv. 32, 13, 10) non esse puto; cf. P. W. XIV p. 809, 40 et n. 100.*

---

100 ἐνθάδε κατάκιτ⟦ιτ⟧ε ᾿Αλεξάνδρου, ζήσας | ἔτη εἴκοσι· τελευτᾷ μηνὶ Νοενβρί|ου, υεἱὸς ᾿Α(μ)βρωσίου, κωρίω Μικρᾶς Κ|ώμης· ζέζα‹ι›ς μ«ε»τὰ τῶν ἁ«γ»ίων. |5| ⳨.

RO. 402 Romae in coemeterio ad ecclesiam s. Praxedis extra muros sito exscr. Suaresius. lapidis opisthographi inscriptio Latina anni 392 est, Graecam medio saeculo quarto tribuit Ro. 4 *C, T; litteras detritas fuisse atque in v. 1 exstitisse ᾿Αλέξανδρος, in v. 4 ζέσαις censet Ro., sed cf. n. 75 et 91, 4 cum adn.; in Aegypto locus quaerendus fortasse est: cf. Pr. III p. 312 (Μικρά)*

---

101 ἐνθάδε κα|τάκιτε «ἡ» «ε»ὑ|μυρῖτις Σα|λουκῖνα, θυ|5|γάτε̄ρ Φωκᾶ|τος, ἐτο̄ν τρι|ὸν ἥμυσυ, χω|ρίου Πάπου κό|μη· τελευτᾷ |10| μηνὶ Σεπτε|βρίου (*sic*) ιγʹ.

C. I. G. 9731 Romae in basilica s. Pauli fuit. 2 *EI, Θ* 7 *ad ἥμ. cf. n. 79, 3 adn.* 8 s. *in loci nomine κώμη vox inest, cf. n. 82, 4 adn.; civitatem (!) Αὐλίου κώμη (P. W. II, 2410); n. 89, 4s. adn.; vide etiam nominis q. e. Νιλακώμη formas varias (n. 80, 8 adn.), inter quas occurrit πόλις (!) Νεέλων.*

102 *(folium, figura quadrata)* | + ἐνθάδε κα[τάκιτε ὁ μακα]|ρίας μνήμης Χ[. . ., ζήσας] | ἔτη μικρῷ πρὸς επ', [. . .] | χωρίου Πιαμ[. . .].

SI. 4041 Romae in museo Vaticano descr. Ro. **3** *scribas etiam μικρώπρος. ex πλέω (n. 43; 18),* plus, *πρός (passim in μικρόπρος); μικρῷ (n. 43; 18), μικρό- coaluisse videtur non inusitatum illud μικρόπρος. (etiam si alterum illud ρ vitio pronuntiationis primo debebatur, postea certe πρός vox incurrit.)*

---

103 Εὐτίχις | κώμης | Σερεμύν.

SI. 3036 Roccae di Papa descr. Ro. **3** *de Sirmio (Σέρμιον P. W. III A 352, 15; Serme(n)ses Di. 118; 1653), quae fuerit colonia (cf. P. W. s. v.) et caput Pannoniae (cf. n. 105 adn.) secundae, vix cogites. chr.?*
I. G. XIV 2270 a et c (Florentiae ad s. Felicitatis) ἐνθά[δε κῖτε . . .] | . . . et . . . | κώ(μης) Συν[. . .].

---

104 + hic requiscet | in pace bone me|morie Dometius, | qui bixit pl(us) minus |5| annus XXXVII. obi|et kal. Iulias ind. | V. Mafortio v. c. conss.

+ κυμετέριον |10| Δομετίου ἀπὸ κώ(μης) | Ταουσῶν| +.

C. I. L. XII 5340 I. G. XIV 2517 DI. 2891 Narbone, contulit Hi. **6** *cf. n. 42, 4 adn.* **7s.** *a. 527.* **11** *„de Tavio Galatiae ne cogitaveris" Hi.; Syriae?*

---

105 ☧ ἐνθάδε κατάκιτε | ⟦τε⟧ ὁ τῆς μακαρίας | μνήμης Καλίνι|κος χωρίου Τουτου|τέων, ζήσας ἔτη κε'.

C. I. G. 9786 Romae in aede s. Pancratii descriptam e schedis Nic. Alemanni ed. Doni. **4** *in schedis Donii fortasse legendum est Γουγουτεων. estne Tutatio? (Pannoniae, Forbiger III 331); nescio an quibusdam temporibus in provinciis ad Istrum sitis res publica simili modo constituta fuerit atque in Asia et in Aegypto. ad nominum discrepantiam cf. Durostorum: Δωροστόλου (n. 455), ad nominis formam cf. n. 56 adn.*

---

106 . . . |[. . .]φία ἀπὸ Τυβα[. . . ἐνθάδε] ἀναπα[ύεται?].

C. I. G. 9778 Romae in basilica s. Pauli fuit. in fine possis etiam [εἰς] ἀνάπα[υσιν] sive ἀνάπα[υσον κύριε τὴν δούλην σου] sim.

---

107 [. . .]τιος ἐν εἰρήνῃ κώμ(ης) | [. . .]ου ὀγδόῃ, ὑπατίᾳ Φλ. Θεοδοσί|[ου τὸ δ'?].

SI. 87 N. B. 1899 p. 275, 14 cum imagine N. S. 1900 p. 20, 14 Romae in s. Caeciliae in hypogeo descr. Gatti ex tabula fracta supra a sinistra **2** *mensis die octava, cf. n. 1057, 5 adn.* **2 ex.** *si finis tituli est, genetivus casus in -ι exit (cf. ind. gramm.) et omissus est numerus consulatus. Fl. Theodosius I. imperator consulatum gessit a. 380; 388; 393; Th. II. inter a. 403 et a. 444 duodevicies; hoc anno (411?) consul occidentis nominatus nondum esse videtur, cf. n. 127, 9ss. deleta pars tabulae quinis fere litteris apta; Θεοδοσί(ου) non est, quod eget lineola κώμ. et Φλ. suspensionibus lineolis ornatis.*

Caput 2

Tituli hominum condicionem vitae illustrantes
108—178

108 Λόλλι[ος . . . ὁ] | λαμπρότα[τος] ἀνε|παύσατο ἐτῶν | τεσσεράκοντα.

N. B. 1905 p. 51, 11 Romae in coemeterio Commodillae. **1** *de consulatu cogitare vetaris spatio, de casu supplementorum cf. n. 1214.*

---

109 Αὐρ. Κυρίλλαε⟦ν⟧, τὴν | καὶ Ὑπερεχίαν, | τῇ⟦ν⟧ ἑαυτοῦ ἐκγό|νη⟦ν⟧, Αὐρ. Νεί|[5]|κανδρος ὁ λαμ|πρό(τατος), δυστυχὴς | πάππος.

N. S. 1884 p. 105 (delineamentum) Romae ad viam Tiburtinam in operculo sarcophagi, in quo caelatae sunt figurae auro et coloribus ornatae, tribuendae infimae aetati et arti labenti. **1** *ν littera prior consulto paene deleta subest sub ε littera praecedente; ad illud -αε cf. ind. gr.* **3** *ν littera paene evanida, consulto deleta.* **4** *de ν cf. ad v. 3. et ad v. 1; primo scripsit: Κυρίλλαν, τὴν . . . Ὑπερεχίαν, τὴν . . . ἐκγόνην, deinde voluit, quae supra dedi; ad τὴν καὶ cf. n. 81 a; 1076 ss.*

---

110 Κλ(αυδίου) | Ἀκειλίου | Οὐαλερί[ου] | [Σεουήρου ?] | [λαμπροτάτου ?] | [νεα]νίσκου.

BULL. 1889 p. 29; 46 et tab. 5, 4 R. Q. 1890 p. 312, 7 DI. 127 adn. Romae in coem. Priscillae in duobus coperculi sarcophagi fragmentis. quot versus fuerint inter fragmenta servata, ignoramus.

---

111 . . . | [ὑπ. . . . τῶ]ν λαμ[προτάτων . . .] | [. . . ὁ λα]μπρότα[τος ? . . .]

RO. 1290 Romae in basilica s. Pauli fuit. ad institutionem tituli cf. n. 1164; de aetate cf. praefationem. homines clarissimos habes etiam in n. 371 A.

---

112 + Προ|κοπίου | πατρι|κίου +.

I. G. XIV 2573, 14; C. I. L. XII 5690, 138 Aquis Sextiis in museo in signaculo rotundo aevi Byzantini. descr. Hi. **3/4** *cf. Ha. p. 115.*

---

113 ὑπὲρ εὐχῆς κ(αὶ) (*signum suspensionis*) σωτηρίας | τῆς ἐνδοξοτάτης Ἀναστασ(ίας) (*signum suspensionis*).

BULL. 1884 p. 128 s. Venetiis in horreis basilicae s. Marci in parvulo ciborio marmoreo, quod saec. VI. tribuit Veludo. verene (cf. e. g. n. 381 adn.) occidentalis? **2** *ἐνδ.* = gloriosissimae *cf. Koch p. 58 ss.*

C. I. L. III 12014, 740 [Ἀγ]αθα (hedera) γλωριωσ[ισσιμα . . .] | (vacat) X (vacat). titulus Latinus, qui exstat incisus (sic) in vasculi figulini marginis fragmento Carnunti reperto, christianae aetatis (posterioris) esse videbatur Ottoni Hirschfeld (et cum primum ederet a. 1878 et) a. 1902. „Spuren des Christentums fehlen gänzlich“ *de Carnunto scripsit Kubitschek P. W. III 1604, 34 (a. 1899). Agatha nisi sancta illa femina (cf. Di. III p. 6 b), cuius epitheton esset γλωριωσα (cf. Di. III p. 358 s. v. cum Di. III p. 441 s. v.), eademne est atque in Di. 116, i. e. Gattilanis Gothi, a. 512 comitis Mediolanensis civitatis (viri primi gradus dignitatum), filia anno 472 fere nata? quaeritur usque ad quem annum Gothi exercitibus a. 473/74 profectis (P. W. III 820, 50 ss.) Pannoniae partem septentrionalem retinuerint. in fine v. 1. exspectes πίε ζήσαις,* vivas *sim.*

114 Τόρπιλλα |2| ἐπι|φα|3|ν|ἰς |4| (*sc.* ἐτῶν) κ|ε'||.

A. E. M. 1887 p. 61, 121 cum delineamento Constantzae in lapide marm., qui museo Bucarestensi illatus est, infra fastigium corona magna, in qua ☧ *cum X contignatum; supra coronam v. 1, a dextra et a sinistra coronae v. 2—4. de titulis q. s.* nobilissimus, nobilis, *ἐπιφανέστατος cf. Koch p. 99—101; en habes ἐπιφανής, quod deerat. ex nomine Turpillae (cf. Stercorius sim.) et titulo oxymoron fit, cf. n. 1083 A.*

---

115 a [locus . . . ni, u]bi posita es[t cum filia ? (*mensis dies*)] | [Valente Aug.] IIII et Valentini a[no Aug. IIII conss.] | [. . . talia ?] in pace, que vixit annis XXV[II]

b [τόπος . . .]νοῦ ζῶντος, ἐν ᾧ κατάκιτε | πεδ[ὶν (?) . . . κ]αὶ εὐγενεστάτη Κ[ω]νσταντινου|πολίτι[σσα . . .]ταλία ☧ ἐτῶ[ν εἴκο]σι ἑπτά.

RO. 240 SI. 2092 DI. 4458 Romae in museo Vaticano descr. Ro. **a 2** *a. 373; nota Valentem Aug., orientis consulem, contra usum priorem hic esse, ex oscitantia lapidarii censet Ro.* **a 3** annus *(i. e. annos) legerat Ro.* **b 1** *cf. n. 187.* **b 2** *ad εὐγ. cf. illud ἐκ προγόνων εὐγενεῖς (n. 820, 9s.), quod idem videlicet fere est atque Latinum hoc: (Di. 1648, 4s.)* nobelis natalebus; *qua de causa εὐγενής, εὐγενέστατος voces, nisi propter significationem tam similem a primo asseruisti adiectivis, quibus vertitur Graece Latinus ille titulus q. e.* nobilis, nobilissimus *(cf. Koch p. 99), hinc asseres. Κωστ. legerat Ro.*

---

116 Ἀλέξις εὐνοῦχος | κοιμᾶτε.

C. I. G. 9606 Romae in coemeterio Cyriacae. ἐνθάδε sim. desunt etiam in n. 742 ss.; 765 s.

de scriniariis hic non inserendis cf. n. 121, 6 adn.

---

117 + ἐνθάδε κατάκιτε + | Θεοδωράκις, υἱὸς Εὐφρασίου | κόμητος. ἐτελεύτησεν + | μη(νὶ) Αὐγούστῳ κθ' ἰνδ. ια'. |5| + hic iacit Theodoracis filius | Eufrasio comiti. mortuus | est die XXςIIII mensi[s] + | Augusti idictione (*sic*) XI.

C. I. L. III 9534 DI. 117. EGGER 273 c. imag. Salonis in basilica coemeterii q. d. Manastirine, ubi extat. saec. VI. tribuit Egger. **3, 6** *„de comite Dalmatiarum et Sauiae v. ill. Ostrogothorum aevi cf. P. W. IV, 646, 20." Di. vide etiam Egger l. c.* **7** *„debuit XXςIII" Di.*

---

118 [+ ἄρ]κα Ἀντωνίνου ἰού[δικος ? . . .] + Στου[δι . . .].

EGGER 187 BULL. DALM. 1907 p. 13 Salonis in coem. q. d. Manastirine, in duobus operculi sarcophagi fragmentis. Στ. nomen defuncti fuisse alterius Egger mavult quam restituere ὑπ. Ἀετίου (τὸ δ') καὶ Στ. (a. 454), quod rarius reperiatur crux medio in titulo, cf. tamen n. 63, 3 adn., imprimis n. 182, 2. de iudicibus Byzantinorum cf. P. W. IX 2471.

---

119 ἄγγαρος | Εὐτυχων«ᾶ»ς | Χαλκη«δ»όνις.

R. S. II tab. 37, 9 Romae in coemeterio Callisti. 2 *Λ; ad nominis formam cf. e. g. n. 58, 3 adn. et n. 1071, 1 s. et Γαιωνᾶς (R. A. 1907 p. 139; Di. 3218); de syllabis hypocoristicis cumulatis cf. etiam Wilh. Schulze: Graeca Latina p. 12 (-αρᾶς).* 3 *Λ.*

120 [. . . Οὐαλέν]|τις (?), υἱὸς | Οὐαλεντί|νου μαγισ|⁵|τρανοῦ, ἐ|τῶν γ', μη(νῶν) γ' | ὑπ(ατίᾳ) τοῦ δεσ(πότου) *(sic)* | Ὀνω[ρίου? . . .].

RO. 1352 cum delineamento. I. G. XIV 949a ex sepulcris regionis suburbicariae **1** *cf. n. 1084ss.; [ἐνθάδε κ]|ῖτε Kaibel, num recte?* **4** *de magistrianis magistri officiorum ministris vide Ducange lex. Gr. s. v. et Ha. p. 103.* **8** *an ἡ μ ῶ [ν . . .]?*

---

121 [ἐνθάδε κατάκειται . . . θυ]|[γάτηρ? Βυ]ζ[α]ν|[τία?], σύνβιος | [γ]εναμένη |⁵| [Φ]λωρεντίου | σκριναρίου, | ἥτις ἐτελεύ|τησεν μη(νὶ) Μαρ|τίου γ' ἡμέρᾳ |¹⁰| σανβάτῳ ἰνδ. | [. . .].

KAL. 363 c. imag. Odessi in tab. marm. **2 in.** *sic transcripsit Kal. ad litterarum reliquias.* **6** *quod scriniorum palatinorum (cf. Schiller II 75s. 102s.) officiales scriniarii nominati non esse videntur (cf. P. W. II A 894), Florentium hominis privati sive officialis cuiusdam scribam vel aliquid simile fuisse censeam. vide etiam Ha. p. 124.*

---

122 ἔνθα πέλι τόδε sῆμα [δ]ομεστίκου Φιλίππου, |
ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ«π»ὶ τοῖsι «δ»ὲ τρία |
πληρώσας κατέλιπα [[σ]]σῶμα κθονὶ πολυβοτίρῃ· |
λέξω δὲ τύ⟨χ⟩ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατια ἰε̄ |
⁵|κόμη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυπίου.

C. I. G. 9579 Romae in coemeterio Calepodii. **2** *Τ, Λ* **4** *versus ictus cum accentibus concordant. de variis domesticis cf. P. W. s. v. et Ha. p. 76s.*

---

123 μνησθῆς Ἁ|ρμόδι, βου|λευτᾶ Πα|νορμειτ|⁵|ῶν τῆς Κε|φαληνίας, | εὐσεβίας et | [ψ]υχ[[λ]]ῆς, ὁ θεός.

I. G. XIV 895 Pontiis in insula. si integer est, duorum titulorum instar est. litterae enim extremae q. s. -ς ὁ θεός ceteris multo minores postea additae esse videntur. ei qui addidit erat Ἁρμόδι gen. (cf. ind. gr.), βουλευτᾶ genetivus Doricus, ὁ θεός pro vocativo (cf. Brugmann-Thumb § 439, 2). litterae originariae legendae fortasse sunt sic: μν. Ἁρ. (vocativus), βουλευτὰ Π. τ. Κ., Εὐσεβίας· ε«ὐ»[ψ]ύχ[[λ]]η (= εὐψύχει).

---

124 [ἐνθάδε κῖτε . . .]ις (*distinctio*) ἀγορά|[σας . . . δε]κυρεύ|[σας (?) . . . ἔζησε]ν ἑαυτοῦ | [τὸν βίον ἔτη . . .]

N. S. 1895 p. 494, 192 Syracusis in coem. s. Ioannis in fragmento marmoreo **1s.** *cf. n. 869 adn. II 4.* **2** *ad δ. cf. I. G. XIV 575 (δεκυρεύσας* = qui decurio fuit?).

---

125 Ἄλφ(ιος) Κλώδις ἐτελεύτησεν πρὸ η' εἰδ(ῶν) | Νοβεμ(βρίων) ἡμέρ(ᾳ) Ἡλίου, υἱὸς Λουκίου καὶ | Καικει«λί»ας, τῶν κειμένων ἰς τὸν πυ«λ»[ῶνα] | ἰσερχομένων ἰς δεξιά, ἄρξας τὴν δευτέ|⁵|ραν ἀρχὴν καὶ πρε«σ»βίας πρεσβεύ«σ»ας πρὸς | βασιλέα καὶ γ' παραποντε̄ς· ἔζησ(εν) ἔτη λα', μῆνες ι', ἡμέ(ρας) κα'.

I. G. XIV 235 Acris Siciliae in lapicidinis sitis prope coenobium patrum minorum observantium deletum. **3** *N, M.* **3s.** *cf. n. 839, 4ss. et Di. 2127.* **5** *I, T;* **6** *παραπον«τία»ς coniecit Mo. (C. I. L. X p. 736) „si id accipi potest de transmarino"; παραπομπή quid sit, Kaibel (I. G. XIV 235 adn.) discit ex Diodori*

XX 45, 4 collatis Polybii locis XV 5, 7. XXX 9, 13. 18: praesidium legationibus additum. πρεσβεύειν verbum coniungitur primum cum accusativo: πρεσβείας πρὸς βασιλέα, deinde cum dativo: γ' παραπομπαῖς. imperator Romanusne an Byzantinus an rex Gothorum (cf. P. W. I. A. 720s.) est βασιλεύς? christianis tribuo titulum ἐτελεύτησεν verbo potissimum fretus. aetati Romanae morem praesidiorum legationibus addendorum minime aptum esse monuit Mo.

---

126 ἔνθα κῖτε ἥ|ν ἰρένῃ Ματρῶνα, | θυγάτηρ Μοκί|μου, μάνκιπος |[5]| Ῥώμης, ζήσ|ασα πλῖ|ο(ν) ἔλα|《ττ》ο《ν》 ἤτ|η εἴκω|[10]|σι καὶ π|έντε | (*columba, vasculum, columba*).

I.G. XIV 2491 Viennae in museo. contulit Hi. in spatio inter versuum 5—11 initia et exitus interposito exstat crux, cuius in angulis superioribus A et I litterae ad libellam transversae, in inferioribus A et Ω rectae. **5** *illud Ῥώμης si diceretur de origine, indicaretur illa more ceteroquin in inscriptionibus tractatis non occurrente (ἀπό, ἀπὸ κώμης, κώμης (πόλεως) usurpantur; de n. 131, 1 cf. adn.) („more haud insolito" Ki. C. I. G. 9887), qua de causa coniungendum est cum μάνκιπος voce, ita ut significetur:* unus ex corpore, cui nomen est μάγκιπες Ῥώμης *sive* σύστημα μαγκίπων Ῥώμης, *cf. P. W. IV 380, 47; 412, 16 + Poland p. 83, 8ss.; P. W. IV 448, 39ss. + Waltzing IV p. 37s. n. 119; P. W. XIV 996, 47ss. + 997, 16. eandem syntaxim habes in lapide Tomitano iudaico (Buletinul 1914 p. 188 cum imagine luce depicta et delineamento) [. . . ν]ἱὸς | [Σ]έπποvος, | οἰνέμπορ|ος Ἀλεξαν|[5]|δρίας (palma) | (stella, pentagramma magna); vide etiam Di. 376.* **8** *Π, V.*

---

127 ἐτελεύτη|σεν ἡ καλὴ⟨ς⟩ μνή|μης Περεγρῖνα | τῶν βολιμαρίω(ν) |[5]| τῇ πρὸ δ' εἰδῶν | Νοβεμβρίων | ὑπα《τί》ᾳ | Ἑρκουλ⟦ι⟧ανοῦ | καὶ ἤτις ἀπὸ |[10]| ἀνατολῆς | μηνυ《θ》ήσεται.

R. Q. 1896 p. 49, 353 cum delineamento N. B. 1902 p. 70 cum delin. FUEHRER p. 150 et tab. XIII, 8 (imago luce depicta) Syracusis in coem. s. Ioannis. supra tit. ☧ monogramma magnum pulchre exornatum. **3s.** *si confers cum exemplo huius Περεγρῖνα τῶν . . ., de collegio cogites etiam in n. 62, 2; atque si ad hoc exemplum in n. 128, 1s. restituis: [ὑπὸ (nominis virilis genetivus)] τῶν Ἀλεξανδρέων, legas etiam in n. 75 Σαμαριτανὸν intellegasque Samaritanorum collegium.* **4** *supra litteram extremam lineola; „βόλιμος: ἔστι μόλιβος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν βόλιμος παρὰ Συρακουσίοις": Etym. Magn. οἱ βολιμάριοι = plumbariorum collegium, vide Daremberg II, 1147a; IV 515b; cf. P. W. 462, 65 et Waltzing II 221 cum adn. 2. de feminis collegiorum artificum sim. sociis cf. et Waltzing II 360s.; P. W. IV 471, 44 (nota etiam Waltzing III p. 68 n. 190 = Poland p. 292 v. 10s.) et Waltzing I p. 265s. (P. W. IV 388, 49; 385, 52ss. cf. Waltz. I p. 349). — vide etiam P. W. Suppl. IV 198, 54—63.* **7** *Π* **8ss.** *a. 452.* **9** *ἤτις (sc. ὑπατία), vix pro εἴ τις; Latine: et qui de oriente fuerit nuntiatus, cf. Liebenam ad a. 452.* **11** *O.*

---

128 [+ . . . ἔτους (?) +] |[2]| + τῶν Ἀλεξανδ[ρ]έων ἐπὶ Ἰουλιαν+[]ῷ ἐξάρχῳ + |[3]| [+ σὺν] θ(ε)ῷ κ(αὶ) τοῦ ἁγιοτ[άτου] Μηνᾶ τοῦ σωματίο[υ βοηθήσαντος? +] |[4]| [+ ἐγένετο?] τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἔ[]《ργ》ον. ἐπὶ τῷ μακαριω[]τάτῳ κ(αὶ) ἁγιω《τ》ά《τ》[ῳ +] |[5]| [+ πατριάρ]χ(η) (*dist.*) ἡμῶν Πελαγίῳ[] ἐγράφη Φαρμου《θ》[ὶ] ι', ἰνδικτ. ἑβδόμης +.

RO. II p. 454s. cum delineamentis, SI. 3974 in codice Vat. Ottob. 2015 apographum exempli, a Petro Sabino ut putat Ro. (II p. 408a, 8ss.; 454b 3ss.; 453a 7) ex fragmentis (Romanis potissimum, sed cf. Ro. II p. 407a 12ss.) post syllogen eius a. 1494 confectam descripti traditur ita, ut versus primi vestigia incerta excipiant ceterorum versuum partes ternae hoc ordine: 2a, 3a, 2b, 3b, 2c

[3c periit tota], 4a, 5a, 4b, 5b, 4c, 5c, utque post singulas partes posita sint puncta, quibus fragmentorum margines indicavisse librarium expedivit Ro., qui verum ordinem restituit. inter versum tertium et quartum fuit cum palma crux, cuius in angulis I, Λ, H, M, quas litteras ἰλ(έησον) ἡμ(ᾶς) legere tentavit Ro. (cf. n. 496b 3; 512 A), iuxta 2c s. appinxit illa librarius. **1 s.** *praeter initium prioris descriptionis temporis nihil praecessisse censeo, verba q. s. τῶν Ἀλ. illi descriptioni innectenda esse videntur. de Alexandrinorum aera Augusti cf. Ginzel I p. 229 cum adn. 1. minus verisimilia, quae dedi ad n. 127, 3s. neque: [+. . . μηνὸς+|]τ. Ἀλ. (cf. P. W. X 1588, 35ss.; n. 86 huc non traho).* **2** *Iulianus exarchus (sc. Italiae, quod titulus, quem descripserit Sabinus, Africanus vix fuit) aliunde non innotuit; a. 589 inter Smaragdum et Flavium Romanum inserendum eum esse censuit Ro., qui prioris sententiae finem post Πελαγίῳ demum esse putaverit; post ἔργον si recte punctum ego posui, etiam annis prioribus tribui potest. de exarchatibus cf. Krumbacher² p. 944 II (Gelzer); pro crucibus altera et tertia ιτ litteras contignatas legit Ro. et intellegit Ἰουλιαν⟪ῷ⟫ τῷ ἐ. Ἰτ[αλίας], (nisi Ἰουλιαν(ῷ) ⟪τ⟫ῷ), quae lectio reicienda esse videtur propter illud ⟪ῳ⟫ (nisi ⟪τ⟫) ex mutatione comparandum tam, quam Ἰουλιανι (gen., cf. ind.), τῶ (pro τοῦ; cf. n. 213, 5s.; 214, 7s. sim.) propter orthographiam ceteroquin bonam; possis + [Ἰταλίας+]; de crucum numero et locis cf. n. 63, 3 adn.; neque forma neque magnitudine cruces servatae pares inter se sunt.* **3** *ad restitutionem cf. n. 182 a, 1 (182 b, 1) et n. 461, 1—3; 384, 1; s. Menas qui ab Aegyptiis imprimis colebatur, in locum deorum patriorum ethnicorum apud hoc corpus successisse videtur, cf. Poland p. 79, unde conicias Alexandrinorum id fuisse (cf. Poland p. 80), quamquam cavendum est, ne σωματίου cum illo τῶν Ἀλ. coniungas grammatice. ad βο. cf. n. 149* **4 in.** *ad aedem sacram pertinere censet Ro.* **5** *sedente Pelagio I ind. VII. (a. 559) exarchatus institutus nondum erat; sedente Pelagio II (579—590) indictio VII incidit in a. 589. — quam variis rationibus aetate labente anni notari potuerint, bene demonstratur uno hoc titulo. cf. etiam Di. Judeich-Festschrift p. 112 cum adn.*

---

129 ἐνθάδε κατάκειται ὁ δοῦλ(ος)| τοῦ Χ(ριστο)ῦ Σέργιος, ὁ ἐν ἐνδ(οξοτά)τη μνήμη, | γενάμενος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ | δοῦξ, ζήσας χρόνους νγ'· ἐτελι|[5]|όθη μ(ηνὶ) Ἰουνίῳ κγ' ἰνδ. δ'. | ὁ ἀναγινώσκōν εὔξηται | ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κ(ύριο)ν.

I. G. XIV 629 Regii in tabula marmorea, descr. Kaibel **1 ex.** *λ litterae a dextra lineola adnexa* **2** *supra Χυ linea, post ἐνδ litteras signum quoddam, quod pro litteris omissis esse videtur.* **3 s.** *inde a Diocletiani aetate valet: ἔπαρχος = qui praeest administrationi provinciae, δοῦξ = qui praeest rei militari provinciae: cf. P. W. V 1870.* **5** *supra μ, κγ', δ' lineolae* **6 s.** *cf. n. 480ss.* **7** *supra κυ lineola.*

---

130 ἔνθα κατάκιτε | Ἰουστῖνος, τρι|βοῦνος Βαλεν|τινιανησιου⟪μ⟫, |[5]| νεοφώτιστος.

BULL. DALM. 1885 p. 50, 154; A. E. M. 1885 p. 19, 30; C. I. L. III p. 282b; DESSAU 9481 in fronte sarcophagi in vico q. d. Vranjic rep., museo Salonitano illati. **2** *Ἰου⟨σ⟩τ. exhibet Bulić in Bull. Dalm.* **4** *M littera inversa; cf. notit. dign. occid. cp. 7, 47 et 61:* Valentinianenses (intra Illyricum cum viro spectabili comite Illyrici).

---

131 [ἐνθάδε κεῖται Ἀ]μμώνιος, τριβ(οῦνος) Κοπρίθ[εως? . . .] | [. . . Σεπ]τεμβρίων ὑπατίας Λέον[τος . . .] | τὸ α'.

RO. 861 Romae in basilica s. Pauli fuit, in coenobio s. Pauli descr. Ro. **1** *ad Ko. cf. n. 87s. de syntaxi cf. n. 126, 5 adn., intellegendum fortasse est: qui Coprithi tribunus fuit, cf. Pr. III 224b 37ss.: τριβοῦνος Ἀνταίου (sc. πόλεως cf. p. 284a); ad Κοπριθ[ίτης? . . .] cf. praef.* **2 s.** *a. 474 potius quam a. 458; nota ὑπ. gen. et cons. orient.*

132 + ἐνθάδε κατάκιται | Μάρκελλος, ὁ τῖς μακαρίας μνή|μις δέκαρχος βάνδου κόμιτος | Δούδου καστελίου Ῥούνις· |[5]| τελευτᾷ δὲ μη(νὶ) Ἀπριλίου | ἰνδ. ια′ +.

KAL. 360 c. delin. Odessi reperta, museo Sofiensi illata est tab. marm. **3 s.** deca-nus *(cf. P. W. IV 2245)* in vexillatione comitis Dudi. *de βάνδον voce cf. R. Loewe, K. Z. 1906, 266 ss. et Thes. s. v.* bandum, *de Dudi nomine Di. 3594 cum adn.* **6** *ϊ littera, qua syllabae initium fit, punctis ornata est more Alexandrinorum, cf. Kal. 337 adn. et Larfeld I 2548. de comitibus cf. P. W. s. v. et Ha. p. 96.*

---

133 + ἐν⟪θ⟫ά|[δ]ε ⟪κ⟫ατά|κειται Ἰω|άννης, ⟦ς⟧ τί⟨ς⟩ ἔ|[5]|σ[χ]εν μα|καρι⟨ωτ⟩άτην | μνή⟪μ⟫ην, στρα|τ⟪ε⟫υ[σά]μ⟨εν⟩ος ⟪ἔτη⟫ | ⟪γ′⟫, συ[νπ]ινκέρν|[10]|ης π(λέον) [ἔ(λαττον)] ἔ⟪τη⟫ ι′, Βε|ρο[ιεύς], Σαλα|νε [(*1 litt.*)] καὶ Σαλό|μες, τελευ|τήσας ἐτῶν |[15]| εἴκοσι ὀκτώ.

I. G. XIV 2314 Vicetiae (Venetorum) e tabula valde corrosa descr. Kaibel. **1** *E.* **2** *N.* **4 ss.** *cf. n. 129, 2 s.; 956; 947 ss.* **7** *Ω.* **8** *Σ, ΣΠΙ.* **9** *T.* **9 s.** *cf. σύνδουλος; alter eiusdem familiae pincerna titulum dedicavit. ad syntaxim cf. n. 7.* **10** *III; ι′ numerus punctis utrimque ornatus est; Βε. Syriae oppidum, vix Macedoniae.* **11 ss.** *sc. υἱός; conicias Σαλᾶ |⟪υἱ⟫[ὸς] καὶ Σ.*

---

134 + ὑπὲρ εὐχῆς Στεφάνου, σινάτορος σχολῆς ἀρματουρῶ(ν).

ARTE E STORIA 1894 p. 190 DESSAU 8883 prope Concordiam in ecclesia vici q. d. Lison („nel muro a sinistra di chi entra per la porta (!) maggiore“: *Marco Belli, qui edidit. errore cum aliis coniunxit Dessau, cf. n. 620). traditur sine versuum notis. σι. = senator, cf. Dessau l. c.: significatur munus militare tribunatu et primiceriatu inferius, vide Hieronym. Contra Ioan. Hieros. c. 19 (Migne, ser. Lat. XXIII p. 386); de scholis armaturarum cf. Dessau l. c.*

---

135 [. . . εὐ]ψύχι, τέ|κνον Σερη|νίλλη ἐτ|ῶν δ′, μηνῶ|[5]|ν η′, ἡμερῶν ιθ′. | Φουσκῖνος, προ|βοκάτωρ Καίσα|ρος, πατὴρ καὶ Τᾶσον | μ[ή]τηρ Αἰγύπτιοι ἐ[πο]ί|[10]|[η]σαν. (*hedera*).

SI. 4032 Romae descr. Buchardus. **6 s.** *provocatores sunt gladiatorum genus quoddam.* **8** *Τα. nomen novum esse videtur, nisi id quod Θάσιον est, quod nomen exhibit Pr., cf. Τασοῦς = Θασοῦς (Pr.), ι evanuit passim. vereor ut chr. sit titulus.*

---

136 [κ]ατάθεσις | [Ἀκ]ακίου (?) ἡνιόχου | [Κα]ππάδοκος· εἰς εἰρήνη.

R. S. III tab. 20, 24 Romae in coemeterio Callisti. **3 ex.** *cf. n. 1420 adn.*

---

137 Ζω[ί]λος ἡ|νιόχων π|ροφερέστ|ατος ἐνθά|[5]|δε [κεῖ]ται.

SI. 2568 Romae in museo Vaticano descr. Ro. chr.? versus hexam. est.

---

138 [ἐνθάδε κῖτ]ε ⟨Ἰ⟩οῦστος | [ἐν θεῷ, οἰκ?]ονόμος Γελα|[σίου, πιστ?]ός, ἐτέων ἑξ|[ήκοντ?]α καὶ π[έντε].

N. S. 1895 p. 504, 224 Syracusis in coemeterio s. Ioannis in tab. marm. **1** *post κῖτε unius litterae spatium.* **2** *de οἰκ. cf. Sophocles s. v. et Di. 580 ss. vide etiam n. 461, 6 adn.* **3 s.** *spatio aptius esset ἑ⟪β⟫[δ] [ομήκοντ]α.*

139 Πρεῖμος οἰκονόμος | ἔζησε⟨ν⟩ ἔτη ο′ | καὶ τρ《ῖς》, ὥρ⟦ν⟧ας ϑ′ | (*hedera, hedera*).

R.Q. 1895 p. 473, 2 Syracusis in catacumbis, quibus Orsi nomen dedit Fuehrer, quarumque de christianitate non constat, in tabula marmorea. 3 K.

---

140 ἐνϑάδε κεῖτε | Βάσσος ἰατρός, | ἔζησεν ἔτη | ν′ ☧ · |[5]| ἐτελεύτησεν | τῇ πρὸ ιε′ κα. Μαρ.

N.S. 1918 p. 63, 7 in tab. marm. rep. Catinae sub via Vitt. Emanuele, *aliunde eo allata iudice Orsio.*

---

141 [μ]νήσϑητι [ἰα]τρῶ Θα[σ]ίου, παντοκρ[άτωρ κύριε] [1]|.

FUEHRER p. 770 Syracusis in coemeterio s. Ioannis in arcosolio scariphatus. suppl. Fuehrer. ad exitum cf. n. 381.

---

142 Αὐρήλιος ἰα[τρ]《ὸ》ς οεα[. . .]οντο[.] | Κοίλης Συρίας [τ]οῦτον τ[ὸν τ]《ύ》μ《β》[ον] | ἐπόησ《α》 ἑα[υ]τῷ ἐκ τ[ῶ]ν [ἰδί]|ων μου κα[ὶ ἅ]μα τῷ [. . .].

C.I.G. 9777 Romae in basilica s. Pauli fuit. 1 Σ. 2 Ω, I. 3 Λ; de ἑαυτοῦ sim. pro ἐμαυτοῦ sim. cf. n. 910 cum adn., possis etiam ἐ《μ》[αυ]τῷ 3s. ad exitum restitutum — non certum — cf. n. 910s.; 197ss.; an κα[ ]μάτῶ[ν]? an κα[ὶ ὃς] 《ἂν》 το[ῦτον . . .] | ⟨[. . .]⟩? cf. Di. III p. 570 s. v. proprius *(436 . . .) et n. 207 ss.*

ἰατρός legitur in frustulo Romano (N.S. 1906 p. 250) oriundo ex terra ex coemeterio s. Agnetis extracta. christianum fortasse est, nisi antea restituendum [d.] m., *quae in dubio ethnicorum sunt* (d. m. *in duobus aliis fragmentis cum hoc repertis); cf. n. 211ss.*

---

143 ἐνϑάδε κεῖται Ἀλέ《ξ》αν|δρος, ἰατρὸς χριστιανὸς | καὶ πνευματικός.

C.I.G. 9792 Romae in regione transtiberina repertus est. 1 Z. 3 montanista est Grossi Gondio (p. 129), sed v. 2s. intellegere ,chr. et is pneumaticus (= montanista)' *non iuvat et in medici titulo de medicorum secta (cf. Galeni vol. II p. 368; VIII p. 97) cogitare malis. cf. n. 400.*

---

144 ἐνϑάδε κῖτε Δομε|στικός, ὁ εὐ《σεβ》ὴς (?) | χριστιανὸς κ(αὶ) ἰητρός· | ἔζησεν ἔτη ος′, |[5]| ἀνεπάσατο (*sic*) τῇ πρ(ὸ) ιη′ | καλ(αν)δ(ῶν) Φεβρ. | (*duo forcipes medici*).

I.G. XIV 604 Gauli in insula. 2 ME et MAΘ traduntur, ME in exemplo accuratiore. 7 cf. n. 237, 5 adn.

---

145 Διονυσίου | ἰατροῦ | πρεσβυτέρου.

R.S. I tab. 21, 9 MA. MON. tab. 35, 10 Romae in coem. Callisti.

---

146 ἐνϑά[δ]ε πέ|παυμε [Ν]ωνει|ους ἐ[ν ἰ]ρήνῃ· | ὤνομ[ά μ]οι Πέ|[5]|τρος, [ἔρ]γον δὲ | ἰητή[ρ, π]ατρίς | μοι Κ[ιλι]κία, πό|λις δ[ὲ] ἀνήσ|τα(?). ἐβ[ί]οσα ἔ|[10]|τη ν′ π[]λ(ῖον) ἔλ(αττον)· ἐ|κοιμή[]ϑην μη(νὶ) | Αὐγ(ούστου) [ἰ]νδ. δ′ ὑ(πατίᾳ) | Φείλικ[]ος +.

I.G. XIV 2310a N.S. 1889 p. 353 Veronae in aedibus sacerdotis ad s. Stephani lapis repertus est fractus in quattuor partes. 2 gentis Noniorum erat Petrus. 7 hic versus extremus est fragmentorum superiorum, inter quae duae

in universum litterae deletae sunt. **8 s.** *de ἀν. cf. n. 885s. πόλις (sc. Veronensium?). exspectas pro illo ἀν. nomen oppidi Ciliciae, perdiditne quadratarius Antiochiae nomen? Δ[.]ανήστα? Δ[ι]ανησ⟪ί⟫α? ad hoc nomen in Cilicia adhuc ni fallor ignotum cf. C. I. L. VIII 8701 (in Mauretania Sitifensi)* ‚Kastelli Diane(n)sis‘ *(vide Thes. On. III 135s.) et nota Dianam nominatam esse Magnam Matrem Asiaticam.* **12 s.** *a. 511.*

medici dentium instrumenta habes in n. 910; forcipes etiam in n. 144.

---

147 Ἰγνάτις βιῶν | συνβίῳ Ἰουλίῃ | τραφῷ μν(ήμ)ης χάριν.

C. I. G. 9694 Romae in coemeterio Priscillae **1** *ad βιῶν cf. n. 862, 5 cum adn., vix Βίων* **3** *i. e. τροφῷ. voluitne deinde μνῆς? cf. Calder 213 adn.*

---

148 Οὐράνις, | Ἄννα, | Θομᾶς | εἰσταβ⟨λ⟩άρι|[5]|ς ἐνθάδε⟦ι⟧ κ⟪ῖ⟫ντε· | ἑκατὸν ἔτα.

I. G. XIV 2253 Pisauri in s. Decentii in sarcophagi tabula. a dextra parte crux. **4** *nisi Εἰ.; stabularius = caupo; cf. Di. 2376 adn.* **5 ex.** *ν ex α correxit, ι falso loco inseruit, κατετέθησαν sim. primo in animo habuit.* **6** *propter hunc ipsum numerum memorabilem non singulorum anni, sed summa omnium indicata est.*

---

149 κ(ύρι)ε, βοήθησον τοῦ ἐργαστηρίο⟪υ⟫ | μου.

I. G. XIV 2405, 46 N. S. 1882 p. 404 N. B. 1921 p. 71 n. IV; p. 77, IV (!) et tab. IX, 4 Leucopetrae in lucerna, quae museo Regiensi illata est; a dextra ad sin. per orbem scriptus est v. 1 (supra κε linea); intra orbem pavo, cuius supra caudam a dextra ad sin. v. 2, in rostro lucernae crux. **1 ex.** *N in imagine. — exemplum minus diligenter descriptum repetiit Kaibel (I. G. XIV).*

---

150 ἐνθάδε [κῖτε . . . σι]|⟪τ⟫ουργό[ς?, ζήσας ἔτη . . ., ἡμ. ?] | ⟪θ⟫ κ′· σῆμ[α τοῦτο (?) ἑαυτῷ καὶ τοῖς] | τέκνοις ἐ[ποίησεν . . .].

I. G. XIV 90 Syracusis in catacumbis descr. Carini. **2** *Γ;* **3** *O; vix ὁ κ(αὶ) Σημ[. . .], quia tam longe distant a nomine; ὅ(ρας)?* **3 s.** *cf. n. 203 cum adn.*

---

151 Βικτωρίας | κονδειταρίας | τόπος | ☧.

N. S. 1893 p. 309, 129 DI. 624 adn. Syracusis, in catacumbis Cassiis in tabula marmorea.

---

152 Λούκιος Ἰούνιος | Εὐήμερος | ὀργανοποιὸς | ὧδε ἀναπάεται (*sic*).

C. I. G. 6595 I. G. XIV 1717 Romae in vinea Moroni ad portam s. Sebastiani. chr.?

---

153 Ζωσίμη τρι|μιταρία | ἔνθα κῖτε.

N. S. 1895 p. 482, 159 Syracusis in coemeterio s. Ioannis. τρίμιτος = trilicium.

---

153 A Μάγνος | πλουμάρις | ἐνθάδε | κεῖτε ☧ς.

N. S. 1893 p. 286, 36 Syracusis in coem. s. Ioannis in tabella litteris bonis. **4 ex.** *χρ(ιστιανό)ς?*

154 Ἡλιόδωρος | Ἀλεξάνδρ|ου Ἀντιοχεὺς | σιρικοποιώς.

SI. 2896 Neapoli in museo nationali descr. Ro. tabulam christianis et Romanis inscriptionibus simillimam esse adnotavit Ro. 4 *est σηρικοποιός.*

R. Q. 1915 p. 91ss. cum delineamento et imagine; STYGER p. 77 n. 131 et tab. XIX (Romae in memoria ss. Petri et Pauli sub aede s. Sebastiani reperta in tectorii fragmento; cf. n. 462ss.) [(nomen)] | *σιρικο*[*ποιὸς*?] | *σὺν Ἀ[(nomen)]* | [. . .] *sive σὺν ἀ*[*δελφῷ*] | *[(nomen)].*

---

155 Αὐρήλιος | Ἀγαθίας | Σύρος μαρμαρά|ριος.

SI. 1860 MA. MON. tab. 55, 24 DI. 656 adn. Romae ex coemeteriis subterraneis prodiit, prostat in museo Lateranensi. 1**s.** *a dextra folium magnum.* 4 *exstat sub medio versu tertio; a sinistra* ☧ *signum mutilum.*

sculptoris officina efficta est ad n. 965.

---

156 + ἐνθάδε | κατάκιτε Μ|αροῦ⟨ς?⟩ ἐτῶν δύ|ω, μηνῶν ι', ἡ(μερῶν) |[5]| ιδ', θυγάτηρ | Ἰωάννου, π|ραγματευ|τοῦ ⟨τοῦ⟩ ἁγίου Ἰω|[άννου].

A. E. M. 1896 p. 103, 57; 1887 p. 60, 116 in oppido q. d. Constantza rep. museo Bucarestensi illatus est. 2**s.** *de nomine cf. Pr., vide etiam n. 101 cum adn. (Ἀλεξάνδρου nom.); Hatz. p. 79, III, 13s. p. 232s.* 8**s.** *de ecclesia vel monasterio dici videtur; cf. n. 461, 6 adn. VI. saeculo fortasse recentior est titulus.*

---

157 [τό]πος | [Εὐτ]υχείου, | [τοῦ] ἐλεοπώ|[λου, ἀ]γορασείᾳ.

N. S. 1893 p. 313, 147 Syracusis prodiit e catacumbis Cassiis, prostat in museo. versus lineis separantur. 3 *ad articulum cf. n. 160, 4; 170.* 4 *cf. n. 870s.*

---

158 Εἰρήνης ναύκληρω⟨ς⟩ | πιστὼς ⟦«ς»⟧ «πρ(ὸ)» δέ«κα» «κ»α|«λ». Δεκ(εμβρίων) αἰκυμέθη ὧδε (*hedera*) | καταλιπὼν (*hedera*) σύβιων |[5]| καὶ τέκνα, οἷς παραιτ|ῶ· «μ»εμεντη«τ»ου (*hedera*). | κ«αὶ» ὠ θῆως αὐτοῦ (*hedera*). μ|ηντήστου ὁ θεός (*hedera*).

I. G. XIV 2351 Aquileiae in tabula marmorea, quae museo Tergestino illata est. 1 *Eἰ. = Εἰρήνι(ο)ς cf. Ἰωάννιος = Ἰωάννης (n. 329, 3 cum adn.)* 2 *E, ΠΙ, PA, T.* 3 *I V:* 4**s.** *cf. n. 1114 cum adn. συ. = σύμβιον* 6 *Δ, H; με. = μεμεντουτη =* mementote. 7 *N; postea addita sunt κ. ὁ θεῖος et q. s.* 7**s.** *μηντήστου vox hibrida ex μνησθήτω et* memento *facta.*

---

159 [. . .]ος Βυζάντι|ος ναύκλη|ρος (*sic*) ἐτῶ[ν] | . . .

C. I. G. 9436 Lissae in insula (Dalmatica) olim, ex historia ms. Lissae, quae servabatur Spalati, descripsit Sabljari. chr.?

ναύκ«λ»[ηρος] vox fortasse exstat in lapide mutilo Salonitano C. I. G. 9431 (Y traditur).

---

160 ἐνθάδε κῖ|ται Βονι|φάτις, παῖς | Εὐσεβίου, τοῦ |[5]| τραπει(ζίτου), κοιμη|θεὶ«ς» πρ(ὸ) α' ἰδ. | Νοβενβρί(ων) ☧

I. G. XIV 88. Syracusis in catacumbis. 6 *E.*

N. S. 1915 p. 204s. cum imagine luce depicta (Syracusis in tabella marmorea, quam in forma q. d. fuisse verisimile est iudice Orsi, qui temporibus Gothicis attribuit litteraturae formis nisus et eo, quod lingua Latina utitur Anastasius) + in n(omine) d(omi)ni Ihu | Xr(ist)i *(distinctio)* hoc *(hedera)* | sepulc|rum Anastas|[5]|i trapezitae | *(distinctio)* + X M Γ *(distinctio) (hedera)* + *(series trium punctorum sive uncularum suspensorum). ad v. 6 cf. n. 289 adn., M cum Γ ligatum, supra tres litteras lineola, quae etiam supra* nn *(v. 1),* h *(v. 1),* r *(v. 2); supra* dn *(v. 1) lapis laesus est.*

161 Ὀλυμπίῳ σημιογράφῳ.

R. Q. 1906 p. 16 et tab. IV, 1 Romae in coem. Priscillae, saec. IV. tribuit Wilpert.

---

162 [ἐνθάδε κατάκιντε ὁ φι]λόσοφος Τιμόθεος τῇ πρὸ ⟪θ′⟫ [καλ.]|[2] [. . . ίων, τελευτήσας] ἡμέρᾳ Κ⟪ρ⟫όν[ου] ἀπὸ καλ. ι′, κ(αὶ) Βώ[κυς?], |[3] [ἥτις τὴν ψυχὴν παρέδωκ]α τῷ θ(ε)ῷ κ[αὶ ☧ῷ?] *(distinctio)* ἰνδ. ⟨δ?⟩ νόν(αις) [. . . ίαις] |[4] [. . .]ολον δοκια[. . .] |[5]| [. . .] ὁμιλῶν δ[. . .] | [. . .]πρέπων ἐ[. . .] | [. . .]των. *(infra folium et* Α⳩[ω]).

R. Q. 1896 p. 29, 314 Syracusis in coem. s. Ioannis. **1** *O; ὀ[κτὼ] | [καλ. . . .]?* **2** *I; ad B. nomen cf. n. 977; vix ἀπὸ κ(ώμης) ⟪Μ⟫ικ⟪ρ⟫ω[. . .] neque: ἀπὸ κ(ώμης) Ἁλικβω[. . .]* **3** *cf. n. 371 A, 5 s. et n. 669 adn. et Di. III p. 197 litt. d.* **4 ex.** *-ι⟪μ⟫? supplementa exempli gratia tantum posita.*

---

163 ἐνθάδε κῖτε Ζώσιμος δι|δάσκαλος ἐτῶν νη′. εἰρήνη σοι ἤτω.

C. I. G. 9710 Romae in coem. ss. Thrasonis et Saturnini. ἤτω pro ἔστω etiam I. G. R. III 696, 2.

---

164 Ὄβριμος Παλλαδίῳ | γλυκυτάτῳ ἀνεψιῷ | συνσχολαστῇ μνήμης | χάριν.

BULL. 1886 p. 153 GARR. II p. 84 s. R. Q. 1906 tab. V s. (imago) Romae in coemeterio Priscillae in muro absidis cuiusdam tituli 164 et 955 depicti sunt colore rubro. cf. n. 955.

---

165 [. . . ζ]ήσας ἔτη | [. . .] κὲ | [. . . σ]χολαστικός.

RIV. 1928 p. 127 cum imagine luce depicta. Romae in coemeterio Callisti in regione q. d. Canephororum, de qua cf. praefationem **2** *cf. Ha. p. 130 s. v. σχ.* **3** *σχ. = advocatus (Ha. l. c.).*

---

166 ἐνθάδε κατάκιντε Σ|έργιος κονσιλιάρι|ο⟨ς⟩ καὶ Μαροῦς, ἡ σύνζυγ|ος αὐτοῦ, ἅμα Ἀν|[5]|αστασίῳ σ[κρι]νιαρ|ίῳ, τοῦ αὐτο̄ν οἱῆο|ῦ, σὺν Ἀγάθις, τῆς σ|υνζύγου αὐ[τοῦ], καὶ Μ|άμαλος (?) σκρινηάρ|[10]|ιος, τούτο̄ν οἱῆός, σ|ὺν Μουσχοῦσι, αὐτ|οῦ συνβίου, καὶ Μό|σχος, ἀρχηδιάκο̄ν | τῖς ἁγιοτάτης |[15]| ἐκλισήας.

I. G. XIV 2263 Orbetelli (ubi olim Cosa oppidum fuit) rep. teste Lamio. **2 s.** *consiliarium magistratus cuiusdam vel iuris consultum intellego; vix imperatoris consilii fuit, puto (cf. P. W. IV 926 ss., de titulis λαμπρότατος,* v. p. *sim. omissis conferre tamen licet n. 679, 1 adn.), quod etiam filius neposque titulis honorificis egent neque officiales palatini fuerunt, et quod consiliariorum imperatorum inscriptiones in universum rarissimae sunt.* **5 s.** *de scriniariis cf. n. 121, 6 adn.* **6 s.** *et* **10** *υἱοῦ ad orthographiam.* **7** *Ἀγ. = Ἀγάθης* **11** *Μουσχούσι(ο)(ν) formam hypocoristicam a Μουσχοῦς derivo, cf. Ἀβῶς: Ἀβωσᾶς (n. 58, 3 adn.). de declinatione omissa cf. ind. gr.* **14 s.** *cf. n. 375.*

---

167 ὀνόματα θρεπτῶν· | Αὐρ. Ῥόδων, Αὐρ. Ἀσκλη|πᾶς. πατρώνῳ Αὐρ. | Μαρκιανῷ ☧ ἐποιήσα⟪μ⟫|[5]|εν μνίας χάριν.

C. I. G. 9695 Romae in coemeterio Priscillae. **2 s.** *de Ἀσ. nomine cf. Thes. II. 771.* **3** *patronam habes in n. 172.* **4 ex.** *N.* **4 s.** *cf. n. 914 ss.*

168 Ἐ《δ》έσις τ[ῇ ἰ]δί《ᾳ》 τροφῷ | Βικτωρίᾳ ἀσυνκρίτῳ | μνήμης χάριν. | *IV*.

MA. MON. tab. 56, 29 C. I. G. 9838 *Romae ad viam Salariam novam prodiit e coem. subterraneis, prostat in museo Lateranensi.* 1 *A, Λ; Αἰδέσιος nomen.* 4 *i. e. quadrisomus locus: cf. n. 851 c, 1.*

---

169 Ἰανουαρίῳ θρεπτῷ.

C. I. G. 9701: Romae in coemeterio Priscillae. *RIV. 1931 p. 186:* in coemet erio Iordanorum. *θρ. habes etiam in n. 850, 3.*

---

170 Πέτρος, ὁ (*hedera*) | θρεπτὸς | γλυκύτα|τος, ἐν θεῷ.

C. I. G. 9822 MA. MANUALE di arch. cr. 3. ed. p. 258 *Romae in aedibus Vaticanis.* *utrimque columba, quae oleam rostro tenet.*

---

171 Ματιδία τροφίμη.

HO. IV 19 ORSI 118, 19 *Syracusis in catacumbis Cassiis. De M. Τροφίμη institutione dedicatoria Syracusis ne cogitaveris. de M. cf. Forc.; τρ. = θρεπτή.*

---

172 a (*hedera*) | τῇ ἀπλουσ|τάτῃ καὶ πισ|τῇ θρεπτῇ | Εὐπορίαι (*sic*) (*hedera*) |5| Ἀρτωρία πα|τρῶνα. b ἐτῶ(ν) κθ′.

BULL. 1886 p. 126 *Romae in coemeterio Priscillae in fragmento sarcophagi in clipeo rotundo a, infra clipeum b.* 2s. *πι. laudationi funebri potius tribuendum quam de fide christiana (cf. n. 344ss.) accipiendum, cf. tamen n. 326, 2s.*

---

173 [. . .]σιμι[. . .] | Μ. Αὐρ. Μάρκος | Σεβ(αστοῦ) ἀπελεύ|θερος μνή|5|μης χάριν.

I. G. XIV 2254 C. I. L. XI 553 *Arimini in tabula marmorea. inter christianas exhibent et Kaibel et Bormann, num iure?* 1 *συμβ[ίῳ . . .]?*

---

174 (*palma*) | Εὐδαίμων καὶ | Ὑγία, Ἰουλίου Σε|ουήρου ἀπελεύ|5|-θεροι, Ἀγαπητί|ωνι ἐτῶν ει′ καὶ | Ῥώμῃ ἡμερῶν | ιβ′ τέκνοις χά|ριν μνήμις.

C. I. G. 9668 *Romae, in coemeterio Praetextati. de Iulio Severo mihi non constat, cf. e. g. C. I. L. VI 20469.*

---

175 Κορνηλία | Ἰουλιανὴ | Κορνηλίᾳ | Βήρᾳ, τῇ ἀπε|5|λευθέρᾳ, μνή|[μ]ης χάριν.

BULL. 1886 p. 106 n. 165 *Romae, in coemeterio Priscillae in tabulae marmoreae fragmentis duobus; delineamentum habes Bull. 1880 tab. II, 2.*

---

176 + (?) ἐν[ι]《θ》άδε κῖ|τε Βασσ《ι》ανή, | ἐλευθέρα 《Β》ασ|σιανοῦ, ἀπὸ |5| κώμης Ἄλγοι[. . ?] | [. .] ἔζησεν [. . .].

I. G. XIV 2490, LE BLANT N. R. 104 *Viennae.* 1 *O.* 2 *T.* 3 *K; possis etiam Ka. et in v. 2.* *《K》ασσ《ι》ανή. ἐλ. i. q. ἀπελευθέρα.*

177 τᾶς Σύρας | δούλα<ς?>.

N. S. 1893 p. 304, 99 cum delineamento Syracusis in catacumbis Cassiis muro inscriptus.

---

178 ἐνθάδε | κῖτε Κυρι|ακή, δούλη | Βονιφατίας, |[5]| ζήσασα ἔτη κ'.

N. S. 1893 p. 311, 134 cum delineamento Syracusis in catacumbis Cassiis in tabula marmorea.

ethnicis insero Si. 2757 (cum Henzen, qui receperit in C. I. L. VI (24972)).

De vita editoris

Carolus Wessel Germanus evangelico-reformatus lucem aspexi in oppidulo Chattorum, cui nomen est Frankenberg, a. d. XVII Kal. Aug. a. 1909. Domi et Portae et in aestivis operariis Artamanorum q. d. eruditus Halae et Monaci inde ab hieme a. 1927 in studiis litterarum Germanicarum, Indogermanicarum, Latinarum, Graecarum versabar, quoad me viri consilii Halensis ad scientiam eorum, qui munus praeceptoris appetunt, tentandam constituti probaverunt Kal. Iul. a. 1933.

Quamquam rebus Germanicis imprimis me dedideram, tamen etiam aetatem Romanam labentem pertinere ad illa studia expertus, inscriptiones Graecas christianas veteres occidentis colligendas suscepi auctore Ernesto Diehl, qui opere et consilio semper me adiuvit atque, cum Ioannes Bauer, Ericus Klostermann, Paulus Schnabel nonnullis titulorum locis emendandis operam dedissent, Ioanne Lietzmann benigne intercedente Weidmannis opusculum tradidit.

Et illis viris doctissimis gratias ago plurimas et grato animo in memoriam hoc loco revoco nomina eorum, qui me docuerunt faveruntque studiis, quae post Franciscum Specht Georgius Baesecke gubernabat libera. Fuerunt Halenses hi: Baesecke, Benz, Bremer, Conrad, Diehl, Hett, Karo, Kern, Menzer, Praechter †, Printz, Reiner, Ruehlemann, F. J. Schneider, W. Schulz, Sommerlad, Specht, Stammler, K. Wagner, Wittsack, Ziehen; Monacenses: Drexl, Forchhammer, v. Fritz, v. Kraus, P. Lehmann, Lenz, Nadoleczny, A. Rehm, Sommer; Marburgenses: Berthold, Martin, Mitzka; Kilonienses: Hoefler, Rosell, K. D. Schmidt, W. H. Vogt. Quibus omnibus quantum debeam, nunquam non meminero.